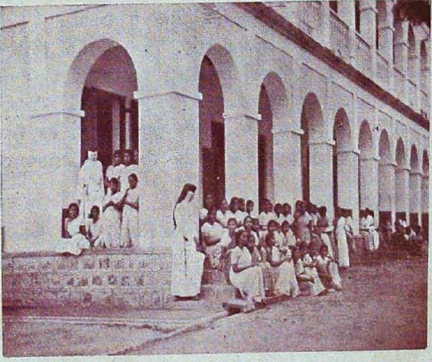
Sacred Heart Secondary Training School

Srivilliputtur

Our Annual

1958

Sacred Heart

Secondary Training School

SRIVILLIPUTTUR

OUR ANNUAL

1958

DE NOBILI PRESS, MADURAI

SACRED HEART
SECONDARY TRAINING SCHOOL
SRIVILLIPUTTUR

OUR ANNUAL
1958

When a child lives to be three years, there are good chances that it will survive. This is the third "Annual" which we are glad to present to our old students and friends. As a link with last year's publication, glancing through the many letters of appreciation and encouragement that came to reward our humble efforts, we quote at random from some of them :

"It is a pleasure receiving the Srivilliputtur Annual, for in it I see old familiar faces and happy recollections come thronging. I picture in my mind's eye the happy scenes of old and for a time I live in the past with you all. The article on "A few hints on the teaching of English" by D. M. Clet was read with great eagerness by me for I am taking English methods for the Training section. I do wish many a teacher will read this article and put into practice the few useful hints mentioned therein."

"Thank you for sending me the Annual of your Training School. It is very good. What I admire especially is the "Family News", the new homes founded, the births of

children faithfully reported, a little corner of real social education. May God bless the school, Staff and students, and may Srivilliputtur be kept a soft corner in the heart of all your old students."

"I really enjoy reading your Annual. I should think this year it has come out much better in all things concerned, even in the number of marriages and new arrivals."

"I have seen the Annual with real pleasure. The get-up, the photographs and the presentation of all your activities are attractive and in excellent taste."

"From the report of the Secretaries I can see that the Annual is a true link between old and present students. This is really the aim of an Annual, to remind the old students of the good principles which they were taught during their training."

"I was delighted to receive "Our Annual". It was just lovely reading about the school and its activities. The new building of the Sacred Heart High School looks magnificent and I am glad you brought dear Mother Huberta into the book. She really was the "ever-ready" Mother with everything possible and that for everyone. I loved the photo of dear old Mother Charles, standing with the bouquet, looking a bit worn out with the years of faithful service, but a picture of serenity."

"I noted the date of the beginning of your Training School — 1930 — because I was asked at that time how many candidates I hoped to send you yearly. I answered: ten. You depended on that number *ten* to get your recognition. And now it is six hundred...."

We thank our dear friends for their kind appreciation and encouragement. We thank also very specially all those

who have contributed their share to the present "Annual", first and foremost dear Rev. Father C. Leigh S.J. In the past he has never failed to acknowledge our little publication — even when it was merely a report of the old students' day — and this year he has willingly accepted our request and contributed the fine article which all our readers will certainly enjoy. It so happened that a group of teachers from here went for a picnic about Easter-time this year to the very spot which Rev. Father C. Leigh describes so vividly in his article. In the name of all our old students, I extend our very best thanks to dear Rev. Father C. Leigh S.J.

We also thank our beloved D. M. Clet. Even though her transfer took her far from dear, old Srivilliputtur, the girls will be happy to read the article which she wrote for them. I am sure they will find it easy to see Mother with the eyes of imagination, whilst hearing her convincing voice. During the past nine years D. M. Clet has devoted herself heart and soul to the task. Teaching English to Indian children has never been a joke, but — to quote what I read in another Annual, of St. Joseph's Trichy, if I remember well — "in these latter days when independence not only of the British but also of their spelling and grammar and idiom and punctuation has been granted to us, without striking a blow or shedding a drop of blood, (when very loving boys ask for permission to 'saw' their parents because they are 'dangerous') how tedious and uninspiring it must have been for a correct graduate of the old school to mark thousands of times the same old mistakes..." Our old students will never forget the pains Mother took on their behalf, to make them speak English, to teach them useful ways of home-keeping, cooking, bee-keeping, gardening whilst trying to educate them for life, as she is trying once more in the article we are happy to give a place in this Annual. We thank Mother in the

name of all the old students and feel sure to express the wish of all when requesting dear D. M. Clet to continue to contribute some pages to the Annual in the years to come.

The Committee-meeting to plan the 'Old Students' day was held on the 21st of June. Besides the local members, we were happy to welcome two recently married Committee-members: Smt. Grace from Sivakasi and Smt. Kandammal from Mamsapuram. S. Maria Selvam had come all the way from Vickramasingapuram and Sakuntala represented Madras, where she was soon to join work. Date and programme were fixed and the work divided among willing Committee-members. A joyful tea-party was held before the girls dispersed and what came of it all will be read in the following pages of the Annual.

A new schoolyear began. With fresh vigour and renewed courage, we continue to walk in the old tradition, keeping in mind that " the salvation of the world lies in uniting the practice of the True Faith to an outlook on life consistent with that Faith. It is the function of a Christian education to impart to the young such an outlook, or in other words, such a philosophy of life."

If we succeed in doing the job and bringing it to a good end, we may look forward to what another friend of the Institution wrote " When all your old students will meet in Heaven around you, Oh, what an Annual that will be ! "

D. M. Hadewych

THE PERIYAR GAME SANCTUARY

Some sixty years ago engineers put a dam across a valley between two low hills 1200 feet up in the Western Ghats, where the Periyar River flows from its 80.000 acre catchment basin down through a narrow gorge on to the lowlands of Travancore. Thus was formed the Periyar Lake, the waters of which were to be sent, by a feat of engineering as bold in conception as skilful in execution, in a direction not intended by nature, through a tunnel at the upper shallow end to the plains of Madura and Ramnad, instead of being allowed to follow the lie of the land and flow down to the Arabian Sea.

This lake and its catchment area are a game sanctuary, the most beautiful and interesting surely in the whole of India.

Here if you are in luck, as I was, you may see every species of big South Indian game—elephant, bison, sambhar, pig, and even a tiger, in their natural surroundings and condition, going about their daily round of business, not interfering with yours, and asking only to be left alone. They were here long before you ; this is their ancient home, has been time out of mind. You are the intruders, remember ; and respect their solitude.

The time for seeing the animals is evening or early morning, when the herbivores are out grazing or browsing, and the carnivores hunting. In the heat of the day they very sensibly remain under cover in the sholas or woods, which grow wherever the soil is rich on the slopes of the hills or in the hollows of the valleys.

I went to the Periyar in early May, near the end of the dry season, some time before the South West monsoon rains had set in; the water in the upper reaches was at its lowest. I was with friends who own a cardamom estate some distance up a creek near the dam. The friends had their own *launch*, we *timed ourselves to sail down the* lake at 5 o'clock in the evening.

At first the view is disappointing, but there are things of interest to be seen even here. The water is now very low, and unsightly trunks of trees, some blackened by the sun, others bleached by years of tropical rains, — the last perishing remnants of the primeval forests which were submerged when the lake first filled — stand gaunt, ugly, purposeless out of the waters. But seated on these convenient perches, Cormorants (Water-Crows) spread out their black wings to dry, and Snake Birds (Darters) sit looking intently at the water. One of these suddenly leaves its perch, shoots down, disappears beneath the surface of the water, and re-appears some distance away with a fish speared on its long sharp bill. Watch that bird back on its perch: *click* goes the bill, up flies the fish; the bill opens, seizes the fish as it falls, and swallows it. Blackened stumps have their use. And the watch on the Rhine is resumed, for the next unsuspecting school of fishes, till in the fading light darters and fishes, lake and landscape merge and become one. The fishing is over for the day.

As we sail down from the upper end of the Lake towards the lower end at the dam, the stumps no longer show above the water; we are *now cruising* among low hills, where parkland and grassland and woodland alternate on the slopes which fall gently to the brink of the water.

All eyes are on the alert now.

Secondary Grade Seniors — 1958

"Look!" There, a stone's throw away, are three elephants, Dad, Ma and Baby. In this same sanctuary a quarter of a century ago I watched and counted, sixteen elephants, a big herd, and saw a whole elephant life history illustrated so to say in a single group, from patriarchal elders still able to exert authority, to powerful young tuskers who would some day fight for leadership and would rule the herd, down to the shapeless lumps of rubber which were the babies without experience and which were being washed, and scrubbed and groomed and put wise by their mothers.

"See there " "Where ?" "Near those trees!" Elephants again ? No. They look like elephants, but they are not. They are bison, two thumping big black fellows, white socks sunk deep in mud, looking twice their normal size in the dark end of that gully.

A turn of the wheel brought us into another bay; two sambhar, one finely-antlered, stood limned black against a small space of clear evening sky.

It was now half past six, the day was done; we were in very deep water sailing close to the dam. Our home was away to the left at the head of a creek now almost dry. A jeep, the only thing, except an elephant, that can take these rough mountain tracks carved out of loose soil, was waiting for us on the shore. Into this we loaded ourselves, baggage and all, and set out for a bungalow a mile or two away. We passed groups of men, women and children, Tamil coolies from the Kombay valley, making for shelter on the estate. I admire the courage or lack of fear of these estate workers. We were in a land alive with elephants, and infested with tigers; and these unarmed men, with more than a chance of marching up against a big brute in the dark at any turn of the track, were plodding along, their only defence a smoky hurricane lantern, with

a woman and children at their heels, apparently as little concerned as if they had been walking about the streets of Srivilliputtur or Ramnad at noon. "They're not afraid of tigers", commented one of my companions. "Tigers get out of the way, unless they are man-eaters." "How is one to know that they are man-eaters?" "Don't worry; if they eat you, they are man-eaters: if they don't, they aren't, and they get out of the way. It is an infallible test. Elephants are different; they stand their ground and expect you not to come in their way. The hills are theirs."

A big elephant, say five tons of black mischief armed with a pair of long tusks is an impressive object to meet on a narrow mountain way where there is no room for you and him. He will not be argued with; logic is not his forte. Just run, run as if you were a champion sprinter competing for a prize; but run so that the elephant may not catch a glimpse of you out of the corner of his small wicked eye. He might take your flight for a challenge, and he can do his twelve miles an hour in an emergency, which is a great deal more than you can do in elephant country.

Fortunately we met no elephants that night, though we missed one by only a few yards the following day, not far from where we were now, and not in the dark but at noon. We were returning home along the track in our jeep, when a coolie signed to us to stop: "Elephant behind that bend." We halted to give his lordship, who acknowledges no one's right of way but his own, time to be gone on his business. A few minutes later, ten yards below where we had halted, there was a great swishing and cracking of the thirty foot reeds, as the elephant trampled them under his feet and selected the juicy shoots for his lunch.

Two days later we set out at 6 o'clock in the morning on our return journey. Half an hour later we were afloat, sailing slowly for the head of the Lake and home.

" Ducks ! over there, in that patch of sunlight ! I wonder what species they are ? " There were ten little heads, that was all I could make of them, bobbing up and down, and moving steadily in close formation a couple of hundred yards away, crossing a narrow arm of the lake. " Why don't they fly ?"

We watched them till they reached the shore. And then the ten supposed ducks stepped briskly out of the lake in very unducklike fashion ; the ten heads became five pairs of ears, and each pair of ears became a jackal. The jackals shook their hair free of water, just as dogs do, and set out without a moments' delay or hesitation at a steady purposeful trot up a hill. What was their purpose ? What drew them in a compact body, as if ruled by one common will, from the other side of the lake, and sent them loping up that hill to the crest and beyond ?

We continued to sail on till we saw the hill from the reverse side. The situation was becoming clear. A flight of vultures were screaming and jumping and squabbling, pecking and tearing at a carcase. So that was what the jackals were hurrying after.

But where was the killer ? A carcase in a game sanctuary usually means a killer.

" Look ! look : there ! " We had sailed round another little headland, deeper into the bay, and momentarily had lost sight of the vultures. Below a bush, on the very edge of the water, a hundred yards away, a striped thing moved. " A hyena " was my first thought. I had seen hyenas in Chota Nagpur and knew what they looked like. The thing got to its feet ; no hyena this ; it turned side on to us, and gazed at us. " The killer ! a tiger ! " A grand dark-striped tiger.

There it stood in all its beauty and power, not scared, only annoyed at being roused from its slumber. Then unhurriedly it walked up the hill, turning now and again to have a good look at us, till it passed over the crest just below which the vultures were stripping its kill, while the jackals, an unpleasant surprise awaiting them, were hurrying for their share of the feat. I should have liked to see the faces of those five hungry jackals when they found themselves looking unexpectedly into the eyes of a bad-tempered tiger. I fancy they would not stand upon the order of their going. It would be every jackal for itself, and the tiger take the hindmost!

It was easy to reconstruct the episode. "The stag at eve had drunk its fill", and gone to browse on the hill side; and a tiger on the prowl, had spotted it. flattened itself against the grass, and crept to within leaping distance; and as the stag raised its head to sniff, four hundred pounds of steel sinew had struck it like a thunderbolt, and fangs two inches long had torn at its throat — no pain, no time for fear; just an overwhelming blow; all over in a moment. The tiger had made its kill; and having gorged itself with a hundred pounds of good venison, it had gone to lie down in a quiet spot, where our presence had disturbed it.

Then at dawn a solitary vulture, scouting high up in the blue, had spotted the exposed carcase; other vultures had followed its lead, and the whole flock, guided by sight, had gathered for the feast.

Sometime later a jackal's keen nose had scented carrion from afar; a long yelp had gone forth echoing among the hills, its mates had assembled at the call, and the party of five of one accord had followed their noses.

After such a climax (you may sail the Lake a hundred times and not see a tiger, posing so to say for its photo, a few

steps from your launch, even if you are an Ambassador or a Minister with the whole Forest Department at your orders) the rest of the trip was commonplace.

We saw a sounder a wild pig grubbing among tussocks; then twelve washermen and women beating stones with some unlucky man's shirts — some tourist's possibly for there were tourists in the neighbourhood, who would wonder how his new shirts made in U. S. A. or U. S. S. R. had become old and frayed in a single washing.

So we knew we were back at civilisation.

To clinch the matter, as we neared the landing stage, the sun being now right up, a launch was setting out with two hopeful tourists aboard, going to see the wild animals; and all that they would see would be twelve quite gentle washer people conscientiously shredding shirts and underwear, the wild animals by that time having done grazing and browsing or killing and satisfying their hunger, and gone back to their lairs in the forests.

C. Leigh S. J.

May 1957

INTROSPECTION

What is the aim of my profession? A soldier knows what he is fighting for but I, do I know why I am teaching? Is it only to gain a living? Oh! no. Yet I have no clear views. My heart yearns to be a patriot. The life of the Rani of Jhansi holds my breath, I dream of Sarojini Naidu and often talk proudly of our Mrs. Vijayalakshmi Pundit. In my heart there is a longing to imitate them. Oh, fate that has placed me in the simple robe of a teacher! But, hark! an inner voice speaks — "you can do great things, nay, things which these people could not and cannot do without your help." Yes I understand now. It is I who sit among little or big girls who one day will be the mothers of the land. I have to train them. I am indeed educating the mothers of a nation. "The hand that rocks the cradle rules the world". I have to form this hand. The great ones of the land cannot reach them, they cannot influence them as I can do. Their message reaches only through a radio or by a newspaper. It has no lasting effect. But I, sit with them, teach them and form a part of their lives. I can touch their hearts, strengthen their intellect and oh! wonderfully true, I can form their character. National progress is as much bound up with good character as with sound intellect and body vigour.

What then must I do? Look into the Gospel, the most beautiful book that you can possess. There you will find the teaching of a Model Master. I must be a shining light set upon a mountain. Children should bask in my light. Heaven help me! Noble is my job, heavy is my duty, weak are my shoulders. I can serve my land and be a great reformer even though I work within the four walls

of a class-room. My personal influence will be an important means of engendering a religious attitude towards life. If the students get this from me then many of the evils that are found in the country will vanish.

People cry out for social equality, they preach it everywhere but look sharp, I am afraid the greatest number of them do not practice this virtue. "There is no honesty" they say, but their own honesty, in words and deeds as well, hangs by a flimsy thread. Why is it that bribery and corruption are found everywhere ? Virtue has to be linked up with religion. It is my duty to sow in the hearts of my children the noble virtues that make a man lovable and honourable not only before man but before the scrutinising eyes of the Almighty. Social equality is a beautiful term but children must learn it from me. Am I partial in class ? Is there an extra smile or special attention for some particular children who creep into my heart because of their parents' rank and position or wealth and power or may be due to the children's own particular talents or their attractive physical exterior ? However slight this attention may be, the light of truth and justice dies out, children grope in darkness. What is the result ? Teacher preaches, but does not practise. Alas ! they judge their teacher, for small though they may be, they have a sharp eye to detect the flaws. The teacher is not honest, she is judged and found wanting. Poor children, though they see that there is something wrong with her, still they take shape after the wrong model. Who is to be blamed ? It is I, the unworthy teacher. I have heard many a noble person saying that it was the mother or a teacher that moulded them. If that be the case, who has moulded the worthless characters that abound in every clime ? The teachers have a good share in this.

Let me then remain an honest and an impartial teacher. Then I will be able to work wonders in my class room.

But I must remember that it is not easy to remain straight when evil forces pull me on every side. I must have a beacon light and that light is God. If I always look up to Him, I will not go wrong. It is quite essential that a teacher should be religious. Could Mahatma Gandhi achieve as much as he did if he were not religious? Is there any one in the world who can find fault with him? There is no need to preach but there is great need to practise for the children not only listen but see what we do. So like our Mahatma Gandhi let me first practise and then preach.

If children are not directed to look above, they will look to self. When there is self love there can be no virtue, for self becomes the centre and all else is subordinated to it. The increase of crimes, dishonesty, bribery, robbery and all other evils are because those people had no good models before them, either in their homes, or in their class rooms. If I want my land to be a home of the brave, the honest and the unselfish, I must start the work in my class room. The little girls imbibed with these virtues will go out and scatter the good grain and the harvest will be an ideal Mother India.

Many a leader from our country cries out that superstition must be wiped out. I think I am the doctor who can cure the disease. Have I worked in the class room to remove this evil which is particularly strong among the fair sex? To my shame I must own that I myself am not completely free from it. Yet, I say, I have no chance to work for my country. What is that country? It is my people, the children of my land. When I say that I have no opportunity to show my patriotism I only mean to say that I have no chance of being seen, admired and fawned upon. I am not willing to work behind the screen, for I want fame and glory. Then it is not love of country but the love of one self. Yet, let me remember that God sees

me and though no monument will be erected for me here, yet I will die happily, knowing that I have done my duty to my people and pleased the Father of all nations who will give an eternal reward.

The health ministers are planning day in and day out how to improve the health of the people and wipe out disease. Can I not help them from my class room? If I am placed in a village school or near the slums, I have really a mission to fulfil. Many of my children will probably be not clean. I must not scold them, but teach them lovingly and in a motherly way how to be clean and teach them all the sanitary ways which are so very necessary for the well being not only of the body but even of the soul. "Cleanliness is next to Godliness". It is not enough if the children learn to read and write, so my duty is to make them learn how to live in simple clean surroundings. Let me at least in the future take good care of this. I must keep the class room tidy and beautiful, the surroundings must be clean, the children should be taught cleanliness and asked to keep their houses clean. I must teach them and make them see the necessity of a balanced diet, hard work, useful hobbies and healthy recreation.

If I keep my resolutions I will soon see the result round about me. By and by it will spread and though I may not live to see yet I can be assured that in the near future the face of India will be different. We will have helped the Five Year Plan and very soon the slums will disappear and in their places we will find neat little villages with clean homes and healthy children.

Before I wind up let me not forget to bring before my eyes the picture of that great Master Teacher who lived nearly twenty centuries ago. What were the words of that Divine Teacher whom we call Jesus. "If anyone hurts the

conscience of one of these little ones, that believe in Me, he had better have been drowned in the depths of the sea, with a millstone hung about his neck." (Matthew, XVIII-6) Let me meditate some times on this and then I will be a good teacher. Jesus, You who loved children so tenderly that even when You were tired, you took them on Your lap and blessed them, give me the love and patience to deal kindly with them.

D. M. Clet

OLD STUDENTS' DAY

26th of July 1958

The first problem we have to solve when meeting to organise the old students' day is the date. Saturday is decidedly the best day of the week as it used to be a holiday. With the increased number of schooldays in Secondary Schools nowadays many High Schools have class on Saturdays. Teachers' meetings claim their share, usually on first and second week-ends. The third Saturday of August this year follows Independence-day when most schools will surely work. After considering all this, we risked the last week-end of July and it looks as if our choice was good, for never before did so many old students turn up as this time.

The joyful arrivals started already on Friday evening. The first to come were our Higher Grades from Kodai hills: Arul Mary and Siria Pushpam. Antoniammal, from Periakulam, had joined them in the busstand. Sec. Gr. Bernadette had come all the way from far off Manapad and the Madurai batch was in before dark. They were four: never-failing Joan of Arc, her sister Teresa, Mary Dhanapathy and H. Gr. Lourde.

After a hearty welcome and greeting, food Minister Therese Fernando took charge of them and saw to it that they were conveniently put up in the teachers' quarters, where the gramophone was already creating a holiday-atmosphere. As soon as they entered, the music stopped for chatting set in !

The whole of Saturday morning, other girls were arriving. It was a happy day for the whole Training School.

Groups of girls were busy with decorations: the traditional "kolams" all over the place and a really artistic one upstairs in the hall. Rev. Mother admired it and said, to the joy of the girls, that she had never seen such nice kolams before. Others were draping sarees over the entrance, putting up the "welcome" and drawing flowers on all available black-boards. Now and then the work was interrupted by new arrivals: the girls ran to greet relatives and friends and most effusively their beloved number-mates. Tuticorin was well represented: Eugene, Annal, Rita and Antoniammal. Little Nirmala, the sister of D. M. Canisius accompanied them and she smiled when we told her that she was to replace her sister at the meeting. Salette and Saroja arrived from Rayapenpatty and by noon there was already a nice group. Between one and two more girls came streaming in: from Virudhunagar, Sivakasi, Sattur, Rajapalayam, Mangudi, Sundranachiapuram, Pudupatti, Koonoor and Pudur. Only from Palamcottah nobody had come. That was the only disappointment.

At 2-15 P.M. the meeting began in the Observation-Room. The present Seniors were occupying the gallery, but they had soon to make place for the increasing number of old students. They went to the Junior classroom where, as usual, the photos and wedding cards of the old students were exhibited.

We had the great privilege of having Rev. Mother Provincial in our midst. In spite of heavy work, she kindly consented to preside over the old students' day and attended all the functions.

Our Music teacher Smt. Saradha opened the meeting with a prayer song.

Kumari Josephine, our new Headmistress, welcomed Rev. Mother Provincial. Though not an old student herself,

she said that she was glad to be the old student of one of the Institutions under Rev. Mother's jurisdiction, namely of the recently started B.T. College of Palamcottah. She expressed the joy of the whole assembly at the presence of our dear Rev. Mother Provincial, who seemed to add to the family-atmosphere by her encouraging, motherly smile.

Kumari Therese Fernando then welcomed Mother Superior and the whole audience.

Kumari Christy read the report which is printed in this Annual. Then attendance was taken: One hundred and eleven old students were present, almost equally divided among Secondaries and Elementaries. The winning groups were: 1956-58 for the Sec. Grade and 1955-57 for the Ele. Grade. There were a few late-comers, who had missed the bus, and by the end of the meeting, we were 120. Still more came so that the total this year cannot be much below 130. Stella and Thanam rushed in from Mamsapuram at the eleventh hour. The D. E. O. had turned up and hold a meeting, but though late even for the last item, they faithfully wanted to put in their attendance and pay the subscription. Among the old students present, we want to mention especially: G. Joan of Arc and Gnanasundry of the first group of Secondaries 1943-45, Sr. M. Beatrix (D. Chinammal) of the first group of Elementaries 1930-32. Viagulamary and Ranjitham, whose daughters are now studying in the Sec. Grade, were visibly enjoying the meeting and so were Lourdes Antony, Ranjitham's sister, Maria Packiam, her old co-worker and Selvamary, who had arranged to come from Bangalore to the South, making the date coincide with our old students' day. Saveriammal, who had brought her niece for admission attended the old students' day for the first time after so many years.

Esther Fernando had sent a wire: "Long live Alma Mater". Ill-health had prevented her from coming. Many more letters poured in with money-orders for the subscription, giving reasons for not attending the day: Mildred had not recovered from a serious illness, Sita is nursing an old, sick mother, Lourde has a little baby of a few weeks, others had meetings to attend, inspections to prepare or could not get leave. But all these girls were with us in spirit.

Kumari Antoniammal set in the series of speeches. She first said a few words about the Mothers in general, who had left loving parents, a happy home, a dear country and friends to come to India and work in God's vineyard, devoting themselves especially to the poor and homeless, so numerous within our compound walls. Then she paid a special homage to D. M. Caritas and praised her skill and devotion in teaching Needlework and Drawing to the Training students. She congratulated her on the occasion of her perpetual vows, made at Kodaikanal during the May holidays and presented her with an umbrella as a small token of gratitude from the old students.

Smt. Mary Sellathai paid a homage "in absentia" to dear D. M. Clet who has been the Headmistress of the Training School during the past nine years and was recently transferred to Mulagamudu, where she is in charge of a newly started High School. Whatever Mother took in hand, she used to bring it to a good end, putting heart and soul in it. Smt. Mary Sellathai recorded Mother's endeavours to gather money for a schoolbus, which is now taking the Secondaries to the Town School on Wednesdays, sparing them a walk in the hot sun at noon. Nobody will forget Mother's campaign for selling tickets for the orphanage building nor the very successful entertainment organised by her. These activities however were not her real work: Mother was an excellent teacher and she watched over the

girls not only in the class, but the whole day long. She saw to it that they spoke English out of school hours and guided them in reading good books during their free time or at recess. In her "Home Science" classes, she spared no effort to prepare them for later life. She taught them cooking, machine-stitching, gardening and bee-keeping, working with them to make them realise the nobility of hand-labour. And above all, she aimed at real education for them, as can be seen from the article which she has kindly written for our Annual.

Kumari Sakuntala now began a whole series of congratulations. She first congratulated Smt. Mary Sellathai, a member of the Staff since six years who married recently. She gave her a little torch-light as a present. Then she congratulated several committee-members who were married of late: Mumtaz of Palamcottah — Grace Rathinathai of Sivakasi — Kandammal of Mamsapuram and Avudaiammal of Rajapalayam. She also congratulated Master on the marriage of his second daughter Jeya. Then she turned to our Music teacher Smt. S. Saradha, who gave birth to her first baby after seven years of marriage. She also told us that old student G. Joan of Arc has passed the B. T. examination with a second class and that old students T. A. Salette, D. Augusta, Xavier, Mangalamary and Arul Mary (Seeniammal) have entered the Convent this month.

It was a glorious litany and when the audience grew weary of applauding, Sakuntala stopped and said: "Well, are you not going to clap?" which was followed by a joyful outburst of sincere congratulations.

When the noise had subsided, Joan herself stepped forward and gave us an interesting account of her shortened B. T. course, which finds a place in this publication.

" My experiences in teaching " were dealt with by Clara Ele ; Gr. and Raphael Mary — Sec. Grade.

Clara hesitated a bit at first, but taking courage, she delivered her maiden speech in fluent language and with conviction. The teachers told us afterwards how she had been sitting up the previous nights with candle light, preparing with great care. Nothing of this however could be seen or heard when she spoke of her first experiences as a teacher in the same institution whose compound walls she had not left. She had indeed been wondering how the students would accept her. The first year, she had to teach in one of the visitors' rooms near the gate. She related how the little kids used to show more interest in the visitors than in her lessons at the outset, how Gate Pushpam would use her as her Assistant on busy days and of the tricks which the children, especially the boys, would play during her absence.

Raphael Mary then explained how she had tried to follow the methods she had learned in the Training. Both Clara and Raphael Mary said how they tried — in the beginning — to write notes of lessons as detailed as in the Training and how they tried to teach very carefully too, but not succeeding in finishing the portion prescribed as per syllabus. To prepare one lesson a week is certainly very different from having to be ready to teach six or seven periods on every schoolday, and fifty students are not so easy to manage as the small group they used to have during teaching periods. But they learn from their mistakes and both of them seemed to enjoy their work.

Time was flying and the meeting came to an end with D. M. Hadewych giving a vote of thanks. She thanked all those present, especially Rev. Mother Provincial and paid a special homage to all the Committee-members. It is diffi-

Elementary Grade Seniors — 1958

cult to say who did best, for every one tried the utmost to give full satisfaction in the appointed task.

Old students' day is always a happy family-reunion and all the old students know how happy Mother feels when in their midst.

The meeting came to an end with the singing of the "Jana Gana" Now the chatting began. Old students were meeting each other, some of them after twenty years of absence. Sr. M. Borgia was sitting in the verandah, taking subscriptions whilst groups of girls were strolling in the Junior Class-room to see the wedding cards and photos. Meanwhile, Smt. Mary Sellathai and Kumari Antoniammal had gone to prepare the tea-party, which was held in the old dining hall. We had hoped that the new addition to the boarding building would be ready, but flooring has still to be done, so the carpets were spread out in the old place. They had made provision for one hundred and fifty and it was possible to entertain all the old students, their children and a few guests. The girls were especially happy because Rev. Mother Provincial, Mother Superior and some of the Mothers honoured the tea-party with their presence. Old student Eugene remembered her dear friends the blind girls and took their shares to their room. The tea-party was very well arranged and Smt. Mary Sellathai and Antoniammal can rightly be proud of it.

Groups of girls began to stroll out to have a chat, little groups were formed in the shade of the trees, young mothers played with their children and the whole compound was full with joy and laughter. The bell called them once again upstairs for the entertainment.

The Programme had been drawn up with great care. Kumari Josephine and Kumari Christy had joined hands

with Sr. M. Borgia and spared no effort to give us a nice evening.

It began with a prayer song, followed by a gipsy dance. Sakuntala had brought her little dancers from her school and they did well. Children from our Convent gave us a racket drill which was liked by all. Three old students danced a fine Baratha Natiam. The drama — a historical one, out of the time of Sivaji and the Moghuls — was well enacted. There were no stars, but all the young actresses did their best and the play, as a whole, was good.

The comic was a pleasant intermezzo. The Kummi was good. Decidedly the best items of the evening were the beautiful dances. Our two graduates had spread no effort to teach the girls these three lovely scenes of "Ruth and Booz". They simply kept the audience spell-bound. The Shah Jahan's dream was a fitting end to this very successful entertainment, one of the best, if not "the" best we ever had.

Old student Gnanasundry thanked all those responsible for this enjoyable evening in the name of all the old students.

It was time to say "good-bye" for some of them already had to rush to catch the last bus. Others went off with local friends and a good batch stayed with us to attend the Catechism-day celebration the next day. There was great hilarity in the teachers' quarters and the silence bell had to be rung a little louder and longer than usual. The happy days were not yet over, there was still : to-morrow.

REPORT OF THE SCHOOL ACTIVITIES OF THE SACRED HEART TRAINING SCHOOL SRIVILLIPUTTUR

From August 1957 to August 1958

STAFF: There have been important changes on the Staff: Our dear D. M. Clet, who had been the Headmistress of the School for the past nine years, was transferred to our Mulagamudu Convent, to be in charge of the High School, which was started last year. This was indeed a great blow for the school and a real sacrifice. "What Srivilliputtur loses, Mulagamudu will gain." wrote a friend of the Institution. Kumari S. Parvathy, B.A.B.T. First Assistant also left.

Two young graduates from our new B. T. College of Palamcottah took their places: Kumari Augustine Josephine, B.Sc., B.T., is now the Headmistress and Kumari A. Christy, B.A.B.T. our First Assistant. Otherwise there were no changes.

The present Staff consists of:

D. M. Hadewych .... PRINCIPAL

Kumari Augustine Josephine, B.Sc.,B.T. HEADMISTRESS

Kumari A. Christy, B.A.B.T. ..
Sri R. Ananthanarayana ......
Sr. Mary Borgia ....
Smt. Mary Sellathai ....
Kumari S. Antoniammal .....
} ASSISTANTS

D. M. Sylvia ....
D. M. Caritas ....
} DRAWING AND SEWING MISTRESS

D. M. Ermelindis* .... PHYSICAL INSTRUCTRESS

Smt. S. Saradha .... MUSIC TEACHER

D. M. Monica .... WRITER

D. M. Elisa .... BOARDING MISTRESS

Results

Once more, we have to thank God for very good results. 39 out of 42 Secondaries passed and there were eight first classes, 45 out of 46 Elementaries were successful and three had a first class. This is the first time in the history of the School that the Elementaries beat the Secondaries and they were very proud of it.

Students on Roll

There was more than the usual rush for admission this year and selection of candidates has become a real nightmare. Though we limit the time for sending applications to the month of April, we booked more than six hundred applications. Having only one class for each Grade, it was no easy job. Since the Training is practically the only way to find a job for our outgoing 8th Standard orphans, and we are having two sections in the High School, applications from our own students would be nearly enough to fill the classes. We limited their seats to fifteen in each Grade and with great regret, had to refuse admission to more than five hundred candidates. Especially when they are related to old students, we are very reluctant to see them go, but it is simple mathematics that we cannot provide for them all. We were glad to hear that at least for the Secondary Grade, many found a seat in an other Training School.

We admitted 42 Secondary Grade Juniors and 46 Elementaries.

Accommodation and Improvements

We are very glad to inform all our old students and friends of the fact that the new orphanage is nearing completion. By the time this Annual will reach them, the new building will already be occupied. We hope to celebrate the opening of it soon and have invited Minister Smt. Lourdammal Simon to come for the occasion. Again and again people have come from the town to ask us "Is this beautiful building really going to be for the orphans?" — "Come and see" replied Mother Superior happily, whilst they were busy writing in big cement letters the name of the orphanage over the entrance.

A second excellent improvement is to be seen in the boarding house of our Training students. For years, our growing numbers have been packed in too small a refectory. The dormitory for the night too was not sufficient and now and then, groups had to seek shelter elsewhere. With a minimum of expenses, the old shed has been removed and replaced by an extension of the existing boarding-house, both upstairs as downstairs. At present, the girls have still to put up with some inconvenience as the work could not be completed during the Summer holidays, but once everything over, they will enjoy spacious, well ventilated and lighted rooms, both for their meals and for the night. D. M. Elisa is rejoicing over the accommodation that means a real, great improvement.

Citizenship

Our Training students continue to enjoy their weekly C. T. Classes which Sr. Mary Borgia tries to make as interesting as possible. They are also eagerly looking forward to their annual camp, which was held this year in November. Kumari S. Parvathy was the Instructress and she really gave herself heart and soul to the task. The camp was inaugurated by Smt. Antonisamy, wife of the

Engineer of Highways who was here last year in charge of the new Rajapalayam road. Visits were paid to local places of interest and an excursion was organised to Sivakasi. Lectures were given on various topics and the camp came to a close with a successful entertainment, followed by camp-fire. Never before had the girls given so much attention to the arrangement and decoration of their rooms and one of them wrote a short article on this very successful camp.

Excursions

The Elementaries went to Nachiarpatty with teachers Smt. Mary Sellathai and Kumari Antoniammal in connection with School Administration and Rural Social Problems. They went round the village and visited the Senior Basic School, where one of our old students Guruvammal is working. Her husband being the Headmaster, our girls were given a grand reception and a nice tea-party.

Thanks to a combination with the students of the High School, our Secondary Seniors were able to realise last year's dream and their big excursion to Mysore included a halt at Bangalore and at Trichy. One of the students wrote about it in full details and the article will be printed in this Annual.

Our Elementaries chose Courtallam once more. It is close by, not costly and the girls always enjoy their camping amidst the lovely scenery, the falls, and they invariably return from it with only one regret, namely that it was too short.

During the month of March, the students visited the Basic Training School at Malli-Pudur. The kind Headmaster explained all the activities, the crafts, and let them watch the work done in the fields and the School Parliament in action. They also visited a poultry farm, which they found very interesting.

Physical Training and Matches

There was a Games competition for the Juniors and prizes were distributed. Matches were mostly inter-class: Sec. Seniors — Net-Ball, Jhansi Group defeating Padmini Group by 4 to 3. Ele. Seniors chose Throw Ball. St. Mary's Group won. Ele. Juniors took the same game and the Roses defeated the Lilies by 15 to 13. The Sec. Juniors played Net Ball and Red Ribbons were the victors.

All the students attended the Sports' days both in our Sacred Heart High School and in the C. M. S. High School. The Principal of the School was asked to give away the prizes at the Hockey Finals in the C.M.S. High School.

Extra-Curricular Activities

With D. M. Clet at their leader, the Secondaries continued to be very much interested in Gardening, cooking and bee-keeping. They did not even mind the "kisses" of the bees, which at times caused swelling in the face. Bravely they went about their work and one could see how they enjoyed it. Even now that Mother is no more there, they continue to show their interest in the activities which she has taught them.

The Elementaries set out on a Saturday morning, armed with pails and brushes, to clean the nearby village of Kottaipatty under the guidance of their teachers.

Public Functions and Visits

Last year, our Annual published the Stop-Press photo, showing our Very Reverend Mother General, visiting our Institution. It happened on the 17th of September. Very Rev. Mother came from Dindigul by special car, accompanied by Rev. Mother Provincial. We had sent Selvaraj to find out when they entered the town and quickly we formed our lines. It was just about noon and the sun was hot, yet nobody seemed to mind it. The little orphans,

in their white and blue uniform, the Training students in white with blouses in different colours, according to their class, the blind girls, the women, all the inmates of our big Institution were at the gate to welcome our dear Very Rev. Mother M. Gudule. She was no stranger, having been our beloved Mother Provincial for so many years. Very Rev. Mother was garlanded and given a bouquet by two little orphans and walked slowly to the bungalow, greeting the children on the way. The Training students had hoisted the school flag and decorated the road with kolams. The next morning, we had a solemn High Mass with "Veni Creator" and "Te Deum". During the morning, Very Rev. Mother visited the Training School. All the classes were decorated. Very Rev. Mother was happy to see many known faces among our students, who were equally delighted that Very Rev. Mother has not forgotten them, in spite of many years of absence.

On the 17th, a grand entertainment was given in her honour.

The Honourable Sri C. Subramanian, Minister for Education and Finance, accompanied by the Director of Public Instruction, the District Educational Officer of Virudhunagar and other educational authorities, visited our High School on the 24th of July 1958. The Minister wrote in the visitor's book :

"I had the pleasure of visiting this Institution and meeting the young children and the teachers. I was greatly impressed by the academic atmosphere prevailing in the institution. The good work carried on by the Mothers deserves our appreciation and gratitude. I wish the school continued success in their endeavour. I hope the good standard attained by the Institution will be maintained in the future."

As usual, Independence and Republican days were celebrated with due honour. Flag hoisting was done in the Convent and speeches were given.

Wild-Life day was celebrated on the 10th of October. Sri A. Thamburaj, B.A., Forest Ranger, gave an interesting talk about wild animals, with plenty of examples from his own experience. All the students took the pledge to protect wild life.

United Nations' day was celebrated in the school itself. We had a meeting at which three Senior students spoke. In the evening, student Lazar gave a talk at the public meeting in the town.

A Barathi competition was organised by the local Congress. Our students took part in it and obtained prizes: Ele Senior C. Vellathai took a first prize for a speech on Barathiar and Sec. Senior L. Celine obtained a second prize for the recitation of his poems.

Literary Association and Debating Club

Most of the celebrations mentioned above were organised by the Literary Association, which meets regularly every month. Competitions of various kinds were held: in giving speeches, in reading, in Kummi and Folk dances and staging short dramas. Sri M. P. Vettivel, Health Inspector, gave a useful talk on "Health habits and common diseases."

The girls also attended a lecture given by Sri A. K. Parendamanar, M. A. of Thiagaraja College, on Tamil Language and Literature, held in the C. M. S. High School.

Entertainments

The great entertainment of the year was given in honour of the visit of Very Rev. Mother General. It was in September and, to be true to tradition, the clouds were in

the sky, promising a shower, which actually came about the time we were to begin. Yet we did not want to shift, we waited till the sky was clear and the entire entertainment went off, undisturbed, in the cool evening-air. We had a combined programme: the orphans sang and did a fine Kollattam. The blind girls also took their share and welcomed Very Rev. Mother with a beautiful song. The High School was responsible for several interesting items: The Hubert and Arthur scene from Shakespeare's "King John" won great applause. Other action songs and dances were much appreciated. The girls of the Needlework Class gave a very good dance. The Training students were responsible for a spoken chorus on two poems taken from the Gitanjali, which Very Rev. Mother liked very much. The play "Silver beeds" enacted by the Training students in English drew from Very Rev. Mother a good compliment for the way the young actresses spoke English and acted the lovely Christmas-play. With the much appreciated Blue-bells dance and the Indian Pageant, the successful entertainment came to a good end.

On November 3rd, the day we were celebrating Mother Superior's feast — late because she had been absent during October, — the Crusaders gave a very successful entertainment.

Exhibition

The Annual exhibition of handwork and teaching aids prepared by the Staff and students of our four Girls' Schools is an event which has acquired a tradition. From the beginning of the schoolyear, Staff and students are thinking out their projects, preparing the material for this exhibition. This year we had the honour of the presence of Sri Panickar, the Collector of our District, who came to open the exhibition, accompanied by his wife. Both were very much interested in whatever they saw and it was a great en-

courageement for the Staff and students to watch them, going from room to room and looking at the exhibits with pleasure and interest. The Sub-Collector, The Tahsildar, the D.E.O. and other officials had also come. Sharing the big kindergarten Hall, the Catechism exhibition and the Needlework were put up. The next room was taken up by "Rural Social Problems". Mrs. Mary Sellathai had spared no efforts to put up a good show of the various occupations of villagers. There were houses in wax, cows and sheep also in wax and a road was electrified with the help of Mr. Cruz. Our Mothers from Nagercoil liked it so much that they borrowed most of the exhibits of this room for their own show at Nagercoil. Kumari Antoniammal had worked hard for the construction of her small dam, that collected water flowing from a mountain range, watering the fields of a settlement and village at the foot of the hiils. With good pictures of various countries and models that were made with care by the students, this hall was assaulted by the visitors. Having only one door to enter and to leave, it was no easy job to control the crowd in the evenings. This year two rooms of the Training School were used: Sister and Master shared the first room with C. T. and Tamil, Maths and Science, whereas the second room was almost entirely filled with the work of the students of the Elementary Schools and of the High School, some good drawings and much appreciated Needlework. There was a steady flow of visitors all the three days and we booked a total of more than five thousand visitors.

Film and Radio

Staff and students enjoyed the radio this year to their heart's content.

A filmstrip of the United Nations was shown to us, thanks to the kindness of Sri A. Michael Ponnusamy, B.A. M.Ed., Headmaster of the C.M.S. High School. Various good

educational films were shown to the students by the local Municipal authorities, such as: Cholera — treatment and prevention — Good hygienic habits — Nurses' training — How to teach handicapped children — Food: a balanced diet — Folk songs and dances in Bengal. We took the girls to Aruna Talkies to see some good films: International Sports festival — The Frog Princess, a fairy tale (in colour) and an amusing cartoon "An unexpected Match."

Inspection

The School was inspected by Smt. Duraisami, Inspectress of Girls' Schools, Madurai Range, on 21st and 22nd of November. The Inspectress wrote in the report: "The School being completely residential, with many of the teachers also staying in the hostel, work is intense and closely supervised at every stage. The Staff work together in a closely co-ordinate manner. There was a refreshing spirit of cheer among the students and staff. Citizenship Training is very well imparted. A high standard is maintained in all aspects of school work."

Important News

D. M. Caritas made her perpetual vows on the 13th of May at Kodaikanal. She was given a nice entertainment by the Needlework girls on her return from the hills.

Kumari Sellathai married during the holidays and became Smt. Mary Sellathai Kannikai. She is now sister-in-law to Smt. Lily Cruz, whom many of the old students will remember as she was a member of the Staff of the High School for many years. Smt. Saradha our Music teacher became the mother of her first baby, a little girl born to her after seven years of marriage.

Kumari G. Joan of Arc passed the B. T. Examination with a second class. Having passed the B.A. privately last year, she underwent the shortened B. T. Course at Teachers' College, Saidapet, Madras. Our heartiest congratulations!

MY SHORTENED B. T. COURSE

To enter the College as a student after an interval of not less than a decade in the teaching profession, was certainly a thrilling experience for almost all of us. From many parts of South India we had gathered there on the banks of Adayar at the Teachers' College, Saidapet: Madrasies, Malayalies, Kananese and Andhras!

It is the oldest training institution in India and it is also the largest graduate training centre in the State of Madras. Its origin can be traced back to March 1856. This college has the privilege of having had on its roll such an eminent person as Dr. S. Radhakrishnan.

Really I was lucky to be a student in this college at least for three months.

Usually the B. T. Degree course is for one academic year from July to the end of March but there are also two shortened courses annually from June to September and from September to March. This privilege is given only for a Secondary Trained teacher who has got a service of not less than three years in a school and B. A. Degree. This is the only College (in the Madras State) which conducts this shortened B. T. Course.

I attended the second shortened course. Before the interview we were very anxious. "Will I be selected or sent back?" was the question ringing within our minds. Thirty-four candidates had come and all were selected. No hesitation now! Every one entered the class with a beaming face! We were seven ladies among them. We found out that we were definitely younger than the men. Throughout the course we moved like brothers and sisters. Three of us among the ladies, who really needed accommodation, got it in the Presidency College Hostel which was situated with-

in the Teachers' College campus. A month had passed before we could get over the feeling of being in a new surrounding and we found ourselves adrift in a whirlpool of activities!

We were tossed from this room to that room for our lectures in various subjects. Time was 'shortened" but the work to be turned out was as much as that of the regular B. T. Young and old ran the race. We burnt the midnight oil, toiling over our charts and maps and notes of lessons. The result was that many a grey head tried to be steady in the class when they began swinging in sleepy drowsiness! The lecturers were supposed to presume that these gentlemen were listening with closed eyes! concentration perhaps! It was really a very strenuous affair. Both trainees and trainers had to rush through it breathlessly.

In spite of heavy work we had enjoyed the six days' camp at Walajabad near Conjeeveram. It seemed hard at first as we swept the large sandy ground with unwieldy bundles of twigs and such improvised brooms. Some of the students pitied themselves, thinking that their sons would shed tears to see their fathers picking up stones and rubbish like that! But it turned out to be smooth sailing once the wheels were turning. The lecturers were astonished to see the young spirit bubbling out through the old frames! Then we had the opportunity of visiting Conjeeveram temples, Mahabalipuram and quite a number of interesting places in the city of Madras.

The month of March announced the arrival of the supervising Board of Examiners for practical tests. When the commission visited the College it was just like Inspection Day. They had to go through the work of each and every student. The course ended on 15th March 1958 and we felt that it was over much too soon.

After allowing a considerable time for the practical work and teaching practice we found that the time at our disposal for theoretical study was very much limited. Anyhow at the farewell we brushed aside the heavy thoughts about the written examination and felt only the pleasant time we had together — the solidarity we felt as a community.

So this course will always stand out to be a happy reminiscence of the united effort of all the trainees, working in a harmonious blend, of seriousness and good humour. The success of the course was due to our lecturers and let me express my deep debt of gratitude for their guidance in all our endeavour.

None of us could ever forget our Teachers' College, and the song we composed, "Hail to Teachers' College Saidapet!"

G. Joan of Arc
(Sec. Grade 1/45)

D. M. Caritas at Kodaikanal
on the day of her perpetual
Vows

D. M. Hadewych
with three teachers
Kumari Parvathi
Kumari Antoniammal
Smt. Mary Sellathai

D. M. Clet with
Sec. Seniors
Home Science Class

OUR EXCURSION TO MYSORE

23rd of October came for which so many young hearts of Sacred Heart Training School were anxiously looking forward. The previous day, we were busy filling our pillow cases and canvas bags with clothes and toilet sets. The blessed morning came and our girls were loading the bus with their luggage. Bus alas! the bus went on strike and we had to walk to the station. Fortunately however, after a little while, the bus was so kind as to call off its strike and it started with a roaring noise. We were picked up on the way and reached the station in time. Luckily for us and not according to tradition, the train came just in time.

Words cannot express the joy that lingered in our young hearts when we found ourselves safely in the train, heading for Mysore via Bangalore. Amidst the usual rejoicing and singing the train reached Trichy and after a few more hours of jolting we alighted at Bangalore, where we were welcomed by Sri John Gonsalves, brother of D. M. Lelia and by the Manager of the Deccan Herald Press.

In Bangalore we were thrilled to get into a bus well equipped with a radio and microphone, and the driver explained to us all about the various places of interest and buildings we were seeing along the road. The many places we visited are still fresh in our minds. The fine arrangement at "Lal Bagh" with various designs cut on lawns and creepers attracted our attention. The glass house with its rare collection of plants is worth mentioning. We enjoyed the cool and serene atmosphere here, where many a great party takes place on grand occasions. The Telephone Industries, the Porcelain factory, the Science Research Institute, the Printing Press of the "Deccan Herald", the soap factory and the Legislature filled us with awe. We

marvelled at the work of man, then how much more at his Creator! In Tippus' Summer Palace we were carried back to our Social Studies class. The massive pillars of fine art created in us a sense of pride to think that India was much advanced in its civilisation even during those early years.

Our visit to Mysore was the most thrilling. We were longing to enter this garden city. The various items of interest displayed a splendour which impressed deeply on our minds. At St. Philomena's Church we got an idea of the Roman Catacombs where the early persecuted Christians spent their days. Those who never visited a zoological garden shuddered to see the various wild animals staring daggers at them. The Maharaja's Palace and Art Gallery were something wonderful. One is at a loss for words to describe the beautiful carvings, fine art and paintings of these places. I deem it fortunate that I was given a chance to visit Mysore and Bangalore.

One's stay is incomplete without a visit to that beautiful fountain garden: The Brindavan Gardens. The fountains, flower beds and silver cascades are exquisite to behold. It is a fairy-land, a vision of heaven on earth, a beauty that cannot be surpassed especially when the light steals over the landscape. It is a place of inspiration to poets for its natural setting. We drank in the beauty of nature adorned in all its splendour. We were sad to leave the place, but those who visit Brindavan carry with them a joy that is unforgettable. For "A thing of beauty is a joy for ever." The Lalitha Mahal and Legislature were also some of the places we visited.

It was unfortunate that swiftly moving time did not permit us to visit the Mandya Factory, where sugar is produced on a large scale. It is a grand business divided

into various branches. One cannot fathom the immense work carried out here from the preparing of the soil and the growing of sugar cane till it is changed into sugar and packed to the market.

Shopping was the last item in our programme. We were given one hour to empty our purses, but we really did not know what to buy and what not. The modern Eve is not satisfied with anything these days....

On our return journey, we alighted at Trichy and visited the Colleges, the A. I. R. station, the Grand Anicut and famous Srirangam. On our way back, the bus fell sick, deadly sick.. ..but before we had time to worry, the good Rev. Father Fournier S.J. jumped out of the bus *and had a running train stopped. We followed, rushed* into the compartment and were gone. Mighty Providence! An adventure worth while the experience.

We returned home with a mingled feeling of joy and sadness.

" Six days what joy, six days what fun,
Alas! six days how swift they've run! "

If not for the *efforts of the Mothers who were in charge* of us we could not have enjoyed the excursion as we did. With grateful hearts we thank D. M. Lelia and D. M. Landrada and all those who have helped to make our excursion a success. Our special thanks go to dear D. M. Clet who with so much forethought made arrangements for our trip.

We wish that many who come after us will meet with the same fortune.

Secondary Seniors 1958.

OUR CITIZENSHIP TRAINING CAMP

We are still very happy at the thought of our ten days' C. T. camp, which we spent during our two years' training course.

As soon as we entered the Convent after September holidays, we were standing near Mother Principal to hear the good news about the C. T. camp. We waited patiently till we got the definite order from the Inspectress and one day, it came: We were to have our C. T. camp from the 18th to 27th of November.

Our joy knew no bounds when we heard that our teacher Kumari S. Parvathy was to conduct the camp. The previous day itself we were busy in packing our bundles for the camp, arousing everybody's curiosity. The thought of being free from boarding rules made us hurry. We rejoiced at the thought of being free from the boarding bell, but.... alas! now the whistle made us hasten even more quickly to our duties.

Our camp was inaugurated by Smt. Antonyswamy. For ten days the bell was not needed to awake the sleepers. The cheerful Bajana aroused the whole Convent. Bajana was followed by our physical jerks, which began soon after morning prayers. After our physical jerks we had a light refreshment.

The beddings and bundles were turned into beautiful decorations within a short time. You should have seen the competition in decoration! The visitors were greatly surprised at the varied and beautiful aspect of our houses.

This was the first time the Inspectress visited our camp and we were praised by her too.

Oh! there we hear the whistle! All are standing in front of their houses, ready for squad inspection. The squad leader peeps in a last time to see whether everything is in order. Next item is the flag hoisting. We wonder whether we go to hoist the flag or to get the banner. The house which gets the banner shines brightly with happiness. The others cheer up and congratulate the winners. Every-day we have four cessions. Outsiders as well as members of our Staff deliver lectures. We gain much knowledge and have fun too. The short recreations are spent in drawing sketches and doing hand-work. In the evening we go for a walk and gather things for the camp. Though we were anxious to do social service, we had no opportunity because of the inspection. The meeting of friends in council at the end of the day was excellent and enjoyed by all.

We wanted to go to Madura for our excursion, but we had to be satisfied with Sivakasi because Madura is rather far for one day's excursion. Most of the time would have been spent in the bus. We had our Mock Parliament for two days and really pitied the Ministers of our Country when we saw how the Ministers of our mock Parliament blinked whilst facing the minor problems of our camp. Especially our Health and Food Ministers had a hard time of it.

Our spare time activities were exhibited on the last day. This was followed by entertainment at which Our Parish Priest Rev. Father P. Montaud S.J., presided and Sri A. Michael Ponnusamy, B.A. M.Ed., Headmaster of the C. M. S. High School, spoke. With a glorious camp-fire our C. T. camp came to an end.

Ten days passed like ten seconds. The last day only we realised how much we had gained by our camp. We had enjoyed it so much that we were really sad when we realised that our camp life had come to an end. Alas! we had to go back to regular boarding life again. But we were happy when we saw our dear Mother Eliza at the door of our boarding house, welcoming us all with a smiling face.

S. Renganayagi
(Secondary Senior).

RELIGIOUS FUNCTIONS

The Annual retreat in September was preached by Rev. Father J. Arul S.J., Parish Priest of Sendamaram. Rev. Fr. Jesudasan, Parish Priest of Chidambarapuram, preached for the little ones. A group of old students followed the retreat. The Sivakasi group is the most faithful.

In October, Rev. Father Asirvatham S.J., editor of "The light of the Lamp" visited our Institution and gave a talk about his work of apostolate, stressing the need for spreading Catholic Literature among the people.

As Mother Superior was not here on her feastday, we celebrated it on November 3rd and the Crusaders gave their annual entertainment in the evening. They had taken pains over it and it was very successful. The spoken chorus on "The Creed" was very well done and the Mysteries of the Rosary were enacted in an impressive way.

February 14th saw the opening of the Catechism exhibition. Rev. Father D. Dalmeida had come all the way from Tuticorin to open our exhibition. Rev. Father Motha, S.J., Superior of the District was also present. He blessed the new statue of St. Bernadette, which was placed in the exhibition before being brought to its more definite place: outside in front of the grotto. The exhibition was held in honour of Our Lady of Lourdes on the occasion of the centenary. It was divided into three parts:

1. What the Church teaches about Our Lady — the Dogmas duly illustrated.

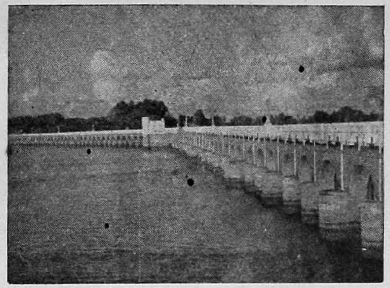
2. Lourdes and the Apparitions with a beautifully illuminated grotto, the new statue of St. Bernadette, posters and pictures of Lourdes with a chart, giving full details about the Apparitions. Photos from

Lourdes, a freeze with cut-outs of the Mysteries and pictures about the Holy Rosary completed this central part of the exhibition, which attracted much attention.

3. Our Lady, Queen of the world with a wealth of pictures of Our Lady, both from East and West. Some very good pictures of Indian Christian Art by da Fonseca, Angela Trinidade and Sr. Genevieve were observed by the visitors.

Our Archbishop, Mgr. J. P. Leonard S.J., had sent us the following message: "I am very glad to know that, as usual, the Sacred Heart Girls' Schools, Srivilliputtur, have managed to prepare an exhibition of handwork and teaching aids which will be open to the public from 15th to 17th February 1958. I rejoice that the Staff and students have besides found time to set up a special section on The Immaculate Conception and the Apparitions of Lourdes, in commemoration of the Lourdes Centenary. I wish to congratulate both Staff and students on their magnificent effort and pray that it will draw on them the blessing of Our Heavenly Mother and due recognition on the part of the visitors."

On the 16th of March, we celebrated the 81st birthday of His Holiness The Pope. Our Convent girls, accompanied by all the Mothers, joined the people of the Parish in the Church towards evening. The procession started from there at about 4-30 P.M. A huge and attractive picture of His Holiness was richly decorated with flowers and garlands and put on two bicycles. Then followed a big crowd: religious, lay-men and women, students and children, all took part in this public manifestation of love and loyalty to the Visible Head of the Mystical Body. A magnificent flag was carried in front and everyone carried a smaller flag in hand. Praying and singing, they reached the Convent at about 6 P.M.

The Grand Anicut

Our Sec. Seniors on excursion: Bangalore—Mysore

Our excursionists at Tiruchy

The Papal flag had been hoisted and the picture was put in the middle of the stage, prepared for the occasion. The Tahsildar of Srivilliputtur, a Catholic, presided over the meeting. People took their respective places and they were welcomed by the Catholic Action members of Seeniapuram. A teacher from Sandepatti spoke first, welcoming the President and the audience. Our High School girls contributed two items: a drama and a dance. Kumari Stella Margaret, B.Sc., President of the Newman Association, gave a short speech about the life history of His Holiness the Pope. She spoke about his birth and childhood, his many gifts and talents, mentioning the fact that he knows fourteen languages and has a wide knowledge almost in every field of science and culture, stressing especially his endeavours for justice and peace in the world. The Training students danced a "Lotus" dance in honour of Our Lady and the Ele. School children contributed a "Star" Kollattam. A short drama was enacted by the boys of the Parish School: the Life of the young martyr Pancratius.

The chief item of the programme was a speech by Sri Peppin, B.A.B.L. in which he showed with great eloquence how the Church has suffered in the past, is suffering at present and is bound to suffer in the future till the end of the world, continuing as she does, the redemptive work of Christ. Then the whole audience stood and sang "God bless our Pope" and our Pope-day celebration came to an end.

The annual Procession with the Blessed Sacrament took place in June, before the Junior students had been admitted. We were happy with the weather: there was no rain, not even a threatening cloud and so all went off well. Most of the singing this year was in Tamil, which was much appreciated by the people.

Our annual pilgrimage to the grotto was postponed till August because our old students' day came rather early

this year. Anyhow the girls will see to it that it remains part of our annual programme!

Sodality and Eucharistic Crusade as well as the various groups of Catholic Action continue their regular work and meetings, trying to contribute their little mite to the great work of Catholic education and apostolate.

IN MEMORIAM

We have to announce to our old students that D. M. Kathleen (old student L. Lily Michael, Sec. 1947 and old teacher of the Training School) lost her dear father on: 28th February 1958.

He had been ailing for some time and hoped that a stay at Dindigul and the care of our Mothers, who had nursed him before at Palamcottah, would help him to recover his health. Alas, man proposes, God disposes. It was at St. Joseph's Hospital, Dindigul, that Our Lord came to take him to his reward.

All the old students offer their sincere condolence to dear D. M. Kathleen and to the much bereaved family, assuring them of their faithful prayers. May his dear soul rest in peace!

Smt. Jacob has informed us of the death of her beloved mother Smt. Gnanam Mebal Vethanayagam, at Ramnad on the 27th of July 1958. She had been ill for several years and had become completely blind of late. Smt. Jacob has been nursing her old mother with all the affection of a loving daughter and we feel sure that she will miss her old mother very much. We offer her our sincere sympathy in her deep sorrow and pray that God may give to the dear soul the eternal reward.

We heard of the death of an old student: A. Mary Therese Philomene, Sec. Gr. 13/1954 but we do not know any detail. We convey our sincere condolence to the bereaved family and pray that God may give to the departed soul eternal life.

CATECHISM DAY

Reverend Father Antony, our Assistant Parish Priest, presided over this year's Catechism-Day on the 27th of July. Early morning during Holy Mass, Rev. Father preached a short and instructive sermon on the words of Our Lord : "Go and preach ye to all nations." This is the Commandment He gave to His Apostles which they transmitted to their successors, until it has reached us to-day. If Christ were to stand in our midst now, He would say the same thing to us. By teaching Catechism, we fulfil that command.

Man has made great strides in the field of science, but in the field of morality, he has fallen down degradingly. We live in a world of errors. Political parties, the cinema and every modern means of propaganda are used to teach perverted truth. In such a milieu where even Catholic young people are carried away and deceived, it is the duty of Catholic teachers to lay a strong foundation in the Catholic children entrusted to their care. Rev. Father stressed the fact that children who learn their Catechism well are not easily led astray. He related his own experience : how he owes his vocation to the priesthood to the foundation he received by studying Catechism eagerly during his schooldays, in spite of being laughed at by a friend, who prided himself at his proficiency in games and unfortunately met with sudden death while playing. In conclusion, Rev. Father exhorted those who have taken up teaching as their profession to devote themselves to teaching Catechism also, to resolve to go and be apostles carrying on the mission of the Lord.

The Observation-room was the venue of the meeting held at 8-30 A.M. After the prayer song, Kumari Raphael Mary welcomed Rev. Father Antony, Rev. Mother Pro-

vincial, who graced the meeting with her kind presence, Mother Superior and all others present. Kumari Johna read the report of the previous Catechism-Day and Kumari Selvam Rodrigo conducted a Model Lesson on the 4th Commandment. Step by step, she explained the meaning of the Commandment, our duties towards our parents, what they do for us and what is forbidden by this Commandment. She impressed on the minds of the children that in the Convent Mother Superior takes the place of the parents, eliciting from them how lovingly she provides all spiritual and temporal things necessary for them. She gave as an example the big new building which they are going to occupy soon. To Mother Superior, to the other Mothers and Sisters, to the teachers in school, to the Priests and elders the same love and respect which we owe our parents are due. Pictures were used to illustrate how Jesus has set us an example of obedience. A Kummi adapted to the lesson and prepared by Kumari A. Teresa followed.

Rev. Father in his presidential address congratulated Rev. Mother for organising the Catechism-Day, which — to his knowledge — was being held in this way only in Srivilliputtur and which fulfilled the exhortation of Pope Benedict XIV. Rev. Father went on to explain the tactics which the Communists use to destroy belief in God. When they are so zealous to teach falsehood, should we not be more eager to spread the truth? He emphasized the fact that it is not enough to teach, we must also practise what we teach. Good example is the best teacher. Rev. Father illustrated this with a humorous story of how the Chinese learned to play football. Six months of lectures on the subject and book knowledge failed to teach them the game, which they learnt in a short time by playing it. Thus we must put into practise what we learn, to obtain good results.

Kumari Raphael Mary proposed a vote of thanks. Kumari Joan of Arc felt it her duty to thank Rev. Father on behalf of the old students coming from outside and who were present in good numbers this year. She spoke of what impressed her most in his speeches: his zeal to learn Catechism. She deplored that there are everywhere too few students who show eagerness to learn Catechism and repeated the plea that everywhere Catholic teachers should come forward to teach Catechism. She took the opportunity to express her gratitude to Rev. Mother Hadewych and to Rev. Father Planchard S.J., who instilled in her heart the love for teaching Catechism.

With the singing of "God bless our Pope" the meeting came to an end.

Jane Louis

THE NEWMAN ASSOCIATION

The inaugural meeting for the year 1957-58 was held on the 14th of July 1957, when the office-bearers were elected. Kumari Stella Margaret, B.Sc., was elected President, while all the other office-bearers were re-elected.

As a preparation for the Marian year, we devoted the general theme for study to Our Lady. Some of the subjects on which talks were given by the members were:

Our Lady pre-figured in the Old Testament,
The role of Our Lady in the New Testament — as Co-Redemptrix,
Mary, the model of Motherhood—The virtues of Our Lady,
The apparitions at La Salette — Lourdes and Fatima.

Rev. Father E. Ugarte S.J., came all the way from Shembaganur, as in the previous year, to give us a lecture. He spoke on: Man — Original sin — the Immaculate Conception. In simple and clear language, adapting himself to his audience, Rev. Father explained the problem of man, the various interpretations of the human problem and the concrete, living solution of the problem, i.e., the Immaculate. Man, in spite of his great achievements, remains a mystery to himself. There is a bipolarity in him, a constant struggle between the finite and the infinite, resulting in conflict and anguish. Various interpretations are given to this problem of man, which either neglect the finite or the infinite in him. The Christian interpretation of original sin and Redemption offers a correct solution. Original sin deprived man of sanctifying grace by means of which he participated in the divine life. All the preternatural gifts of the state of innocence were lost, but the natural powers, though not lost, were weakened. Concupiscence gets the upper hand and drags him down. That results in conflicts and anguish. But God did not leave fallen man to himself. By Redemp-

tion Christ has restored sanctifying and actual grace which helps man, through Baptism, to live a life in God. Rev. Father then presented the living solution of the problem: a lived example of perfect, ideal humanity: Our Lady, the Immaculate. God has done great things in her and she has fully co-operated with His grace. She is the ideal, whom each of us should strive to imitate. So many young virgins and Saints have done that. "What others did, why should not I do?" These concluding words of Rev. Father still ring in our ears and inspire us.

Our Parish Priest Rev. Father P. Montaud S.J., gave us a talk on the Dogma of the Immaculate Conception. Explaining in detail the meaning of the Immaculate Conception and all that followed it — the plenitude of grace and all virtues — Rev. Father pointed out how this prerogative was hers in view of her divine motherhood.

On the day of our recollection at Sirumalai, Rev. Father Maria Michael S J., devoted his morning sermon to Our Lady's message of prayer and penance. During the meeting held later in the day, Rev. Father continued to explain the message of Our Lady of Lourdes, how she came to remind the materialistic world of its Creator. This was followed by a most interesting and lively discussion about visions and extra-ordinary manifestations at some shrines in India.

Rev. Father C. M. Visuvasam, D.D., who presided over last year's Catechism-Day, addressed our members on "Catholic Organisations in America." He explained at length the origin, growth and work of the Christian Family Movement, one of the many organisations in which Catholics spend their leisure for the benefit of society.

The influence of D.M.K. on youth and what should be our attitude towards the Kazhagam movement in South

The Newmanists at the Tamil Nad Regional Congress, Tiruchy

The Newmanists with V. R. Mother M. Gudule and Mother Superior

India was well brought out in a talk by Rev. Father Dasan Dalmeida of Tuticorin, who opened the Catechism exhibition on Our Lady.

Besides these, we studied other problems of up-to-date interest such as "the Kerala Education Bill" and sent in protest letters to the Ministers concerned. We also held a debate on "Family Planning". Arguments for and against were put forth and Dr. Catherine pointed out how no amount of arguments can legalise an immoral act.

The most important event of the year was the First Tamil Nad Regional Conference held in Tiruchy from 4th to 6th January 1958. A good number of our members, accompanied by D. M. Hadewych and D. M. Ermelindis and a few Senior students of the Training School represented our unit. The general theme of the Conference was "Religion and cultural awakening in South India." We had the occasion to listen to some of the great intellectuals of Tamil Nad. Besides the lectures, there were study circles, a Marian exhibition, to which we contributed some pictures and charts, cultural programmes which we enjoyed very much and finally a colourful procession in which we proudly displayed our new flag.

Jane Louis

FAMILY NEWS

Religious Life

1. Society of St. Augustine—St. Joseph's Noviciate, Dindigul

1st Vows: Sec. 1951—R. Matilda Fernando—D. M. Canisius
Sec. 1953—V. Michaelammal—D. M. Cleophas

Entered: Sec. 1956—T. A. Salethammal
Sec. 1955—D. Augusta Grace
Sec. 1954—Arul Mary (Seeniammal)
Sec. 1954—S. Mangalamary Regina
Sec. 1951—M. Xavier

2. Holy Cross—Quilon

Perpetual Vows: Sec. 1949—J. Celine Mary—Sr. Dominic Mary

3. Sisters of St. Joseph—Madurai

Vestition: Sec. 1956—M. Kulandai—Sr. M. Stella

4. Immaculate Conception—Madurai

1st Vows: Ele. 1950—S. Motcha Mary—Sr. Charlotte Mary
Ele. 1954—S. Saveriammal—Sr. Stephen Mary

Entered: Ele. 1955—A. Arputham

5. Immaculate Heart of Mary—Pondicherry

Perpetual Vows: Sr. Arsenia Mary (sister of Phylis Sec. Em.)

6. Congregation of St. Francis, St. Aloysius' Convent Pondicherry

Vestition: Ele. 1952—I. Regina Mary—Sr. Blasia Mary

We request our old students who enter the Convent to keep us informed of it. Very often, we hear the news only from others. When writing to us, we should also like that our old students Sisters mention their name as it is registered in the school records with number and year of training.

WEDDINGS

SECONDARY GRADE

Ser. No.	Year	Names
16	1950	Grace Rathinathai George Albert
11	1952	Kandammal Pandian
27	1952	N. Dhanalakshmi Kesavan
9	1953	Mumtaz Begum Imam Syed
23	1953	Thangammal Annamalai
25	1953	Mangalamary Vincent
27	1953	G. Padmavathi Duraisamy
32	1953	S. Sellathai Maria Kanikkai
7	1954	Jasmine Isaac Samuel
8	1954	Lourdu Soosai Viagappan
21	1254	Matilda Britto Fernando
36	1954	Krishnammal Varatharaju
38	1954	S. Kulandai Therese
13	1955	Avudaiammal Kuttalingam
7	1957	Therese Sundararaj
20	1957	Saroja Rajarethinam
24	1957	Mathanavalli Mary Rose Rathna Raj
28	1957	Mercy Stanislaus Fernando
38	1957	S. Ruckmani Nagappen
37	1958	Renganayagi Ramiah
30	1958	Louis Mary Masillamoney

ELEMENTARY GRADE

Ser. No.	Year	Names
1	1951	Pragasi Vadabothakar
13	1952	K. Karupayee Pal
19	1953	Thangarani Iruthaya Rajamoni
16	1954	Mary James Danasekaran
43	1954	Regina Michael Dass
19	1955	Siriapushpam Packianathan
24	1955	Arul Mary Joseph
33	1955	A. Maria Regina
34	1955	Maria Therese Arulanandam
14	1956	Sindamani Paraman
6	1957	Lourdu Mariammal
18	1957	Kanagammal Savarimuthu
33	1957	Nezamoney Joseph
15	1958	Philomine Mudiappan
36	1958	Subbuthai Somasundaram
46	1958	Amalorpavam Samuel

BIRTHS OF CHILDREN

Before starting with our list, we should like to make a request to our old students:

Many are faithful to let us know the happy tiding of the birth of their first child. Some do tell us when a second child is born, but already fifty per cent drop off. Seldom do our old students inform us of the birth of the third and fourth and other children. And so we meet with real surprises when an old student drops in after many years and tells us. "I have nine children. The eldest boy has joined the Society of Jesus, a second one is in the Seminary, another has gone to College. One of my girls is going to join the Convent. This was the message of old student Gnanasundary—Ele. Grade of 1934."

Lourdes came from Madras—Ele. Grade 1934—with her two youngest children. She has seven children. six boys and one girl. The eldest boy is going for Engineering. So far, this was the first family news we received from both of them.

Knowing what a joy it is for all our old students to get bits of news about their class-mates of old, we request all the old students to keep us informed regularly of all that may interest their companions and friends.

One more request: Please always mention your name as it is in the certificate, with number and year of passing. It will save us hours of work. The number of old students is now nearing two thousand and there are many Ignatiammals, Sebastiammals, Lourdes and Teresas and Lakshmis and others with the same names among them. Especially when wedding cards arrive, it is often a problem for us to find out "who is who" and not to send congratulations to the wrong person.

SECONDARY GRADE

Ser. No.	Year	Names		Baby
2	1945	E. Mary Rajammal Xavier	...	8th—Boy
17	1947	K. Muthumeenal	...	3rd—Girl
9	1949	Sarojini Singh	...	3rd—Girl
2	1950	Mangalam Davanukraham	...	1st—Girl
2	1951	Velammal	..	3rd—Girl
5	1951	Kamalam Ponniah	...	2nd—Girl
24	1951	Kasthuribai Chandra	...	2nd—Boy
6	1952	Irudayakani	...	3rd—Boy
8	1953	Amal Rosalyn Rajan	...	1st—Boy
29	1953	Rita Vimali Durairaj	...	3rd—Girl
8	1954	V. Lourdu Viagappan	...	1st—Boy
8	1955	Kamalam Neethi Manickam	...	1st—Girl

ELEMENTARY GRADE

	1934	Lourdammal Joseph	...	7th—Boy
34	1934	S. M. Gnanasoundaram	...	9th—Girl
5	1938	Lourdu Antony Fernando	...	1st—Boy
31	1941	Arokiammal Fernando	...	3rd—Girl
8	1942	C. Mary Dalmaida	...	4th—Girl
34	1942	Mangalam Devasagayam	..	7th—Girl
10	1945	Lourdes Alphonse Ligori	...	1st—Boy
11	1946	G. S. Mary Gnanam	...	4th—Boy
26	1948	Soundaram Azariah	...	3rd—Girl
35	1948	Gnanasironmani	...	3rd—Boy
2	1949	Gnanasiromany Ratnam	...	2nd—Girl
6	1949	Rajammal Paulraj	...	1st—Boy
39	1949	Chellammal Savariraj	...	2nd—Girl
4	1950	Annammal Rajadurai	...	3rd—Boy
16	1950	K. Thangapushpam	...	3rd—Boy
11	1951	Sornam John Chelliah	...	2nd—Girl
22	1951	Susaiammal Ignatius	...	1st—Girl
36	1952	Rajammal Paul	...	5th—Boy
3	1954	Savariammal Selvaraj	...	2nd—Boy
33	1954	Sahayam Mary Paul	...	1st—Girl
8	1955	Ignaciammal Ignacimuthu	...	1st—Boy
36	1955	Antoniammal Susai Ignaci	...	1st—Boy
28	1956	S. Kulandai Therese	...	1st—Boy
45	1956	Rajammal Joseph Chinnadurai	...	1st—Boy

To all our dear old students, our best congratulations and the assurance of our faithful prayers.

May God bless them and guide them throughout life and may they be faithful to Him each one in her own special vocation.

PHOTO-ALBUM

We acknowledge with thanks the receipt of the following photos:

Wedding-photo of:

J. Mathanavali (Mary Rose) Ratnaraj—Sec. 1957
M. Gnanaselva Mary Thiaga Rajan —Sec. 1954
J. Irudaya Mary Therese Perez —Sec. 1955
G. Mary Dhana Saker —Ele. 1954

Photos of children:

Siriapushpam Gabriel—Ele. 1951—first little girl.
Selvamary Ignatius—Ele. 1953—two children: Edward and Nirmala.

Family Photos:

Sarojini Singh —Sec. 1949—with husband and two children.
Selvamary Ignatius —Ele. 1953—with husband and two children.

Other Photos:

G. Joan of Arc—Sec. 1945—the first student who became a B.A.B.T. by private study.

All the photos received have been given a place in our latest Photo-Album. Many more have been promised and they will be welcome. We welcome every little snap, especially family groups. Remember to send them *unmounted.* The School-Album remains a great attraction on old students' day and the present students of the school also enjoy turning its pages.

Subscriptions:

Many old students have faithfully remembered the Old Students' Association this year. A good number of old students who could not come for the old students' day have sent their subscription along with the letter, explaining the reason for their absence. This shows that they had a real desire to come and that they remain faithful to their "Alma Mater." We thank them all and are very happy to add two names to the list of "*Life-Members*"

E. Mary Rajammal Xavier—Sec. 1945
S. Saverimuthammal—Ele. 1933.

We thank our new life-members. More old students are trying to send the amount in instalments. (Rs. 25/- for Sec. and

Rs. 20/- for Ele.) Some one suggested that it would be a good idea to become a life-member on the occasion of the marriage of before joining the Convent. This would indeed be a good idea !

Change of Address :

A few invitation cards were sent back with the remark : left. We regret that we shall be unable to send the Annual to these old students. We request all our old students to keep us informed of any change of address.

A last word :

The orphanage building is completed and we thank once more all the generous old students who have contributed to the erection of the beautiful building. We invite them all to come and see it next year, at the next old students' day.

Christmas Cards :

· Will continue to be sold for the benefit of our poor orphan children, so we invite orders from our old students and friends.

Old students who have not yet paid their *subscription* are kindly requested to do so on receipt of this "Annual." They will be reminded of it by a slip inserted, which will also explain the exact amount due for arrears. We do hope that all will follow the example of our faithful old students and give a quick reply to our request.

And now, we say "*Good-bye*" and "Till next year" ! May God bless all our old students and may we all happily meet again on the next old students' day !

The Secretaries

SRIVILLI

A dear home among the far off hills,
With sweet memories my heart it fills.
It's thoughts do give me rapturous thrills
Of it none can speak any ills.

Thy name to me doth sound so dear !
Many a loyal heart both far and near
Sense the same, so dear home hear :
We shun the evil, for thee we fear.

Loving, kind, Old Srivilli,
Our memories of you cannot flee,
Tho' far we are, yet your love we see,
Every year you remember, so do we.

Oh ! enchanting spot we think of you
With grateful hearts, with love so true
Where ever we go, what ever we do
We try not to forget what we learned from you.

Dear little nest. Our voices sing
When of thy kindness our hearts do ring,
The pen with which we write thee praising
Should be the feather from an Angels' wing.

Maternal hearts within you enclose
Who for the Lord's sake, the better part chose,
Greater affection, than of those
No grateful student ever knows.

So let us say proudly with joy and mirth
We to Srivilli belong-though ours is not the worth-
For is not Our Srivilli famous from it's birth
And to us Old-students A " Heaven on earth ".

Arputha Mary Savarimuthu

Sec. Gr. 1953-1955.

1958

ஒரு குழந்தைக்கு வயது 3 என்றால் இனி சிசு மரணம் இல்லை என்ற தெம்பு ஒரு தாய்க்கு ஏற்படுகிறது. நமது ஆண்டு மலர் குழந்தைக்கும் வயது மூன்றே. போன ஆண்டில் அதைப் பற்றி நண்பர் சிலர் கூறிய மொழிகள் நம்மை உற்சாகப்படுத்து கின்றன. அவற்றில் சிலவற்றை இங்கே தருகிறேன்.

"ஸ்ரீவில்லி ஆண்டுமலர் மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. அதன் கண் வழக்கமான பழம் முகங்கள் பல தோன்றவே எண்ண அலைகளால் பல ஆண்டுகட்கு முன் இழுத்துச்செல்லப்படுகிறது என் உள்ளம்." "உங்கள் ஆண்டுமலரில் காணப்படும் குடும்பச் செய்திகள் (மணம், குழந்தை பிறப்பு, மடம் புகுதல்) இவை பள்ளியின் சமூகப் பணியை எடுத்துக் காட்டுபவன. இப்பள்ளி யில் பயின்றவர் அனைவரையும் தேவன் ஆசீர்வதிப்பாராக". "நம் பள்ளி எண்ணமானது உள்ளத்தே நெகிழ்வைத் தருவ தாக."

"இவ்வருட மலர் மிகுந்த முன்னேற்றமடைந்துள்ளது. கல்யாணங்களிலும் குழந்தைகளின் பிறப்பைத் தெரிவிக்கும் எண்ணிக்கையிலும் கூட முன்னேற்றமே."

"புகைப்படங்கள் கண்களுக்கு விருந்தாய் இருந்தன. ஆண்டு மலர் பழைய புதிய மாணவர்களைப் பிணைக்கும் சங்கிலியாகவிருந்து பழைய மாணவர்களுக்கு தாம் படித்த காலத்து பழைய நினைவுகளை ஞாபகமூட்டுகிறது. ஓர் ஆண்டு மலரின் நோக்கம் இதுவே. **D. M. Huberta** அவர்களைப் பற்றிய விஷயத்தை வாசித்து மகிழ்ந்தேன். அவர்கள் யாருக்கும் எந்த விஷயத்திலும் எப்போதும் உதவி செய்வதற் குத் தயாராயிருந்தார்கள்."

"உங்களுடைய பழைய மாணவர்கள் எல்லோரும் மோட் சத்தில் ஒன்றுகூடி உங்களைச் சூழ்ந்திருக்கும்போது ஹா! எவ்வளவு வியப்புக்குரிய மலராய் அது மலர்ந்திருக்கும்."

பள்ளி அறிக்கை ஆகஸ்ட் 57-58

ஆசிரியர் குழாம்

ஒன்பது ஆண்டுகளாக தலைமை ஆசிரியராக பணிபுரிந்த **D. M. Clet** முளகு மூட்டில் உள்ள உயர் நிலைப்பள்ளியில் சேவை புரியுமாறு மாற்றப்பட்டார். "ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூருக்கு நஷ்டம், முளகு மூட்டுக்கு லாபம்" என நண்பர் ஒருவர் இம்மாற்றத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அன்னார் இடத்தில் குமாரி **Augustine Josephine B.Sc., B.T.**யும், குமாரி **S.** பார்வதி **B.A., B.T..** இடத்தில் குமாரி **A. Christy B.A., B.T.**யும் வந்தனர்.

தேர்ச்சி விபரம்.—

Sec. Gr.-ல் 42க்கு 39 பேரும், **Ele. Gr.**-ல் 46க்கு 45 பேரும் தேர்ச்சியுற்றனர். இதுவே முதல் தடவையாக **Ele. Gr.** மாணவியர் **Sec. Gr.** மாணவியரை தோற்கடித்ததாகும். **Sec. Gr.**-ல் 7 பேரும் **Hr. Gr.**-ல் 3 பேரும் முதல் வகுப்பில் தேர்ச்சியுற்றனர்.

மாணவியரின் எண்ணிக்கையும் இட வசதியும்.—

Sec. Gr.-ல் 42 பேரும், **Ele. Gr**-ல் 46 பேரும் சேர்க்கப்பட்டனர். 1933-ல் படித்த ஸ்ரீமதி ரஞ்சிதம் பெர்னண்டோ, ஸ்ரீமதி இஞ்ஞாசியம்மாள் இவர்களின் குழந்தைகள் இப்போது **Sec. Gr.**-ல் படிக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சி கொள்கிறோம். அனாதை பிள்ளைகள் கட்டடம் அழகுடன் காட்சியளிக்கிறது. திறப்பு விழாவை சிறப்பிக்க கனம் அமைச்சர் லூர்தம்மாள் சைமன் அழைக்கப்படுவார்.

நம் மாணவியருக்கு சாப்பாட்டு அறையும், படுக்கும் அறையும் விரிவாக்கப்படுகிறது. வேலை என்று முடியும், என்று மக்களோடு வசதியாக இருக்கலாம் எனவும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் விடுதித் தலைவர்.

உல்லாசப் பிரயாணம்.—

R.S.P. சம்பந்தமாக **Hr. Seniors** தம் ஆசிரியை இருவருடன் நாச்சியார்பட்டி சென்றனர். அவ்விடத்து ஆதாரப் பள்ளியின் தலைவர், பழைய மாணவி ஸ்ரீமதி குருவம்மாளின்

கணவர். ஆகவே அன்னாரும் இதர ஆசிரியரும் சேர்ந்து நம் மாணவியருக்குத் தேநீர் விருந்து நடத்தினர். அவர்கட்கு எம் நன்றி உரித்தாகுக. மீண்டும் ஒரு முறை குற்றால இன்பக்காட்சி களில் மனதைப் பறிகொடுத்தனர் மாணவர். 3 நாட்கள் 3 நொடியில் கழிந்துவிட்டதாக உணர்ந்தனர். கோட்டைப்பட்டிக் குச் சென்று சமூக சேவையை செயல் முறையில் காட்டுவது எங்ஙனம் எனப் பயிற்சி பெற்றார்கள் **Hr. Seniors.**

Sec. Seniors மைசூர், பங்களூர், திருச்சி, சென்று வந் தனர்.

ஆட்டங்கள்.—

வலைப் பந்தாட்டத்தில் **Sec. Senior**-ல் ஜான்ஸி, பத்மினி யைத் தோற்கடித்தது. **Junior**-ல் சிவப்பு நாடா, நீல நாடாவை வென்றது. எறி பந்தாட்டத்தில் **Hr. Senior**-ல் புனித மரி யன்னை குழு வெற்றி பெற **Hr. Junior**-ல் ரோஸ் குழு, லில்லி குழுவைத் தோற்கடித்தது.

பொதுக் கூட்டங்கள்.—

கடந்த ஆண்டுமலரில் நமது அதிசிரேஷ்ட தாயார் அவர் கள் பள்ளியை சந்தித்தபோது எடுக்கப்பட்ட புகைப்படங் களில் 2 வெளிவந்ததல்லவா? அவர்கள் வரவு செப்டம்பர் 17-ல் நடைபெற்றது. அதன் விவரத்தை இங்கு தருகிறோம். தாயார் அவர்கள் திண்டுக்கல்லிலிருந்து தனி ஊர்தி ஒன்றில் முன்னாள் புரோவின்ஷியல் தாயார் அவர்கள்கூட வந்தனர். அன்று பள் ளிக் கொடி ஏற்றப்பட்டது. வாசல் அறையிலிருந்து தாயார் அறை வரை விதவிதமாக கோலங்களிட்டு அலங்கரித்த பெருமை மாணவியரைச் சாரும். வெயில் என்று பார்த்தது யார்? சூரியன் உச்சியில் நின்று கொளுத்திய வேளை. கூட்டம் கூட்டமாக மடத்தார் அத்தனை பேரும் வாசலறைப் பக்கத்து நிழலில் ஒதுங்கி நின்றனர். ஊருக்குள் தாயார் அவர்கள் வந்து விட்டார்கள் என்றதும், செல்வராஜ் சைக்கிளில் வேகமாக வந்து அறிவிக்கவே சிறு கூட்டங்கள் ஒரே நொடியில் கலைந்தன. ரஸ்தாவின் இருபுறமும் வரிசை ஏற்பட்டது. குழந்தைகள் சிரித்த முகத்துடன் நீலப் பாவாடை வெள்ளைச் சட்டை அணிந்து கைதட்ட தயாராய் நின்றனர். நம் மாணவர் வெள்ளை

தாவணியும், அவரவர் வகுப்பு முறைப்படியே சிவப்பு, பச்சை, கனகாம்பரம், ரோஸ் வண்ணத்தில் சட்டைகளும் போட்டுக் கொண்டு நின்றனர். கண் தெரியாத பெண்கள், முறி பெண்கள் இடையில் சேர்ந்தனர். வாசலில் வந்து இறங்கியதும் சிறு குழந்தைகள் இருவர், முன்சென்று புதிதாகப் பனை ஓலையால் செய்யப்பட்ட அழகிய மாலையைச் சூடி செண்டு ஒன்றையும் கையில் கொடுத்தனர். இந்நிலையில் இருபுறமும் நின்று கை தட்டி ஆர்ப்பரித்த முகங்களை இனிது நோக்கி, நோக்கி மெல்ல அடி எடுத்துவைத்து வந்தார், நம் அன்னை. மறுதினம் பாடற் பூசையின் துவக்கத்தில் திவ்விய இஸ்பிரீத்துசாந்துவின் பாடலும் இறுதியில் நன்றியறிந்த தோத்திரக் கீதமும் பாடப்பட்டன. 9 மணிக்குப் பின் நம் பாடசாலைக் கட்டடத்தினுள் நுழைந்த அன்னை தமக்கு முன்பே அறிமுகமான மாணவர், ஆசிரியரைக் கண்டு அளவளாவி, புதிய மாணவரைக் கண்டு அக மகிழ்ந்து வெளியேறுமுன் மணி 11 ஆகிவிட்டது. போட்டா போட்டியாக மாணவர் தத்தம் வகுப்புக்களை அலங்காரம் செய்திருந்தனர். அன்று மாலை அவர்களைச் சிறப்பிக்க நாடகம் ஒன்று நடத்தப்பட்டது.

வழக்கப்படியே சுதந்திர தினமும், குடியரசு தினமும், கொடியேற்றம் பேச்சுக்களுக்கிடையே சிறப்பாக நடைபெற்றன.

வன விலங்குகளின் தினமாகிய அக்டோபர் 10-ல் காட்டிலாகா அதிகாரியால் ஓர் சொற்பொழிவு ஆற்றப்பட்டது. பிராணிகளைப் பற்றிக் கூறிய உதாரணங்கள் உள்ளத்தைத் தொட்டன. தீப்பற்றி எரிந்த காட்டுப் புதரின் இடையில், இறக்கைகள் கருகி சதை வெந்த நிலையில் இறந்தபடி நின்று கொண்டிருந்த ஒரு பெட்டைகோழி, தன் இளம் குஞ்சுகளை இறக்கைக்குள் வைத்து கருணை செய்த காட்சியை அவர் கண்டாராம். மாணவர் அனைவரும் பிராணிகளை ஜீவ வதை செய்வதில்லை என்று வாக்குறுதி கொடுத்தனர்.

ஐ. நா. தினம், மூன்று சீனியர் மாணவிகள் சொற்பொழிவு ஆற்றினர். மாலையில் ஊருக்குள் நடந்த கூட்டத்தில் தற்போதைய பள்ளித் தலைவி லாசர் பேசினாள். இந்நகரசபை நடத்தி

வைத்த பாரதியார் விழாவில் **Hr. Senior, C.** வெள்ளைத்தாய்க்கு பேச்சுப் போட்டியில் முதல் பரிசும், **Sec. Senior L.** செலினுக்குப் பாடல் போட்டியில் 2-வது பரிசும் கிடைத்தது.

சுகாதார இலாகா ஆதிகாரி, திரு **M. P.** வெற்றிவேல் அவர்கள் சுகாதார பழக்க வழக்கங்களும், சாதாரண நோய்களும் என்பதுபற்றி, தனக்கே உரித்தான நகைச்சுவை ததும்ப பயனுள்ள சொற்பெருக்காற்றினார். மதுரை தியாகராஜ கல்லூரியின் விரிவுரையாளர், திரு. **A. K.** பரந்தாமனார் **M.A.,** அவர்களது தமிழ் மொழிச் செல்வத்தைக் கேட்டு ரசிக்கும் பேறு பெற்றனர், நம் பள்ளி மாணவரும். அதற்காக **C. M. S.** உயர்நிலைப்பள்ளி, மாணவர் தமிழ் சங்கத்திற்கு நாம் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

கொண்டாட்டங்கள் .—

மடத்தில் சும்பாஷணை என்றால் மேகம் எங்கிருந்தும் கூடி விடும். ஆனால் நல்லவேளையாக அதிசிரேஷ்ட தாயாரின் வரவின் போது போடவிருந்த நாடகத்திற்கு சிறிது நேரத்திற்கு முன்பே மழை தூவி முடிந்துவிட்டதானது, வெப்பத்திற்கு இடையே பன்னீர் தெளிப்பதுபோல் இருந்தது. கண் தெரியாத பிள்ளைகள் வரவேற்புப் பாடல் பாடினர். அனாதைச் சிறுமியர் அழகான கோலாட்டம் ஆட, தையல் வகுப்பும பிள்ளைகள் நேர்த்தியான ஓர் நடனம் ஆடி மகிழ்வித்தனர். உயர்நிலைப் பள்ளியிலிருந்து ஓர் ஆங்கில நாடகமும், சில நடனங்களும் நடைபெற்றன. நம் மாணவர், கவிஞர் தாகூர் இயற்றிய கீதாஞ்சலியின் இரு பாடலுக்கு அபிநயம் பிடித்தனர். வெள்ளி ஜெபமாலை என்ற ஆங்கில நாடகம் நேர்த்தியாய் அமைந்தது. மேனாட்டு நடனம் ஒன்றும் ஆடினர்.

மாணவர் பிரிவுபசாரத்தின்போது **Juniors** தாமாகவே பயிற்சி செய்து நடத்திய நாடகமும் ஆட்ட பாட்டங்களும், முக்கியமாய் ஷாஜஹான் கனவும் வெகு நேர்த்தி. இதையே மீண்டும் பழைய மாணவர் சங்கத்திலும் காட்டினர்.

பொருட்காட்சி .—

இவ்வாண்டு மாவட்ட கலெக்டர், அன்னாரின் துணைவியோடு விஜயம் செய்து பொருட்காட்சியைத் திறந்து வைத்து, ஒவ்

வொரு சிறு பொருளேக்கூட உற்று நோக்கி, மாணவர்க்குப் பெரும் உற்சாகத்தை அளித்தனர். **R. S. P.**-ல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதி காட்டப்பட்டது. ஸ்ரீமதி மேரி செல்லத் தாய் உழைப்பு அதிலே அபாரம். வீடுகள், மாடுகள், ஆடுகள் எல்லாம் மெழுகு மயம். திரு **D. M.** குருஸ் அவர்களின் உதவி யால் வீதிகள் மின் வெளிச்சத்தில் விளங்கின.

நாகர்கோவிலிலிருந்து வந்த நம் தாயார்மார் இக்காட்சியை எவ்வளவுதூரம் விரும்பினரெனின், அவர் தம் கண்காட்சிக்காக இவற்றில் சில பொருட்களை வாங்கிச் சென்றனர். குமாரி அந்தோனியம்மாள் முயற்சியில் அணைக்கட்டு ஒன்று கட்டப் பட்டிருந்தது. மலையிலிருந்து விழுந்த அருவி நீர் ஒன்றுசேர்க் கப்பட்டு வயலுக்கு விடப்பட்டது. பல நாட்டுப் படங்கள் சுவர்களை அலங்கரிக்க, ஆங்காங்கே மாதிரி உருவங்கள், பல நாட்டுச் சிறுவர் வாழ்க்கையை விளக்கி நின்றன. மாணவர் வெகு பிரயாசையுடன் இவற்றைச் செய்திருந்தார்கள். ஒரே ஓர் வாசலே இவ்வறைக்கு இருந்தபடியால், மாலை வேளையில் கூட்டம் அதிகரிக்கும்போது வெகு கஷ்டமாய் இருந்தது. நம் பள்ளிக்கூடத்தில் குடிமைப்பயிற்சி, தமிழ், விஞ்ஞானம், கணி தம் ஓர் அறையிலும்; உயர்தரப்பள்ளி, உயர்தர ஆரம்பப்பள்ளி களின் அழகான சித்திரம், கைவேலை, தையல் வேலைப்பாடுகள் மற்ருேர் அறையிலும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. கண்காட்சியைக் காணவந்தவர் தொகை சுமார் ஐயாயிரத்துக்கு மேலாகி விட்டது.

ஒளிப்படக்காட்சி .—

C. M. S. உயர்தரப் பள்ளித் தலைமையாசிரியர் அவர்கள் ஐக்கிய நாட்டுப் படம் ஒன்று காட்டினார்கள். நகரசபையின ரால் காலரா, சுகாதார பழக்க வழக்கங்கள், மருத்துவப் பயிற்சி பெறுவோர், பிற்போக்கான மாணவர்க்குக் கற்பிக்கும் விதம், உணவு — சம உணவு, வங்காள நாடோடிப் பாடல்களும், ஆடல் களும் காட்டப்பட்டன.

தணிக்கை .—

நவம்பர் 21, 22-ல் நடைபெற்ற தணிக்கையில் அம்மையார் எழுதித்தந்த ஓர் பகுதி: ‘பள்ளி விடுதியோடு இணைந்திருப்பதா

லும் ஆசிரியருள் பலரும் இவ்விடமே தங்குவதாலும், வேலை நேர்த்தியாய் கண்காணிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆசிரியர்கள் அதிக ஒற்றுமையோடு உழைக்கிறார்கள். ஆசிரியர், மாணவ ரிடை மகிழ்ச்சிகரமாகிய உள்ளக்கிளர்ச்சி தோன்றுகிறது. குடிமைப்பயிற்சி நன்கு அளிக்கப்படுகிறது. பள்ளி அலுவல் அத்தனையிலும் உயர்ந்த நிலையைக் காணலாம்.

பற்பல செய்திகள் :—

D. M. Caritas மே 13-ல் கொடைக்கானலில் நித்திய வார்த்தைப்பாடு கொடுத்ததை ஊர் வந்ததும் தையல் வகுப்புப் பிள்ளைகள் கொண்டாடி நாடகமும் நடித்தனர்.

குமாரி செல்லத்தாய் சங்கிலி மே 22-ல் ஞானதீட்சை பெற்று குமாரி மேரி செல்லத்தாய் சங்கிலி ஆனார். மறுதினம் ஸ்ரீமதி மேரி செல்லத்தாய் காணிக்கை என்ற உறவில், பல்லாண்டு நமது உயர்நிலைப்பள்ளியில் வேலை பார்த்தவரான ஸ்ரீமதி லில்லி குருஸ் அவர்களது நாத்தனார் ஆனார். நம் இசை ஆசிரியர் ஸ்ரீமதி சாரதாவுக்கு, காமினி என்ற குழந்தை பிறந்துள்ளது. ஏழாண்டு குழந்தைக்காக தவமிருந்து, போன ஆண்டில் நம் பள்ளியில் நுழைந்த அதிர்ஷ்டத்தில் தேவகிருபையால் குழந்தை பிறந்துள்ளது. குமாரி ஜோன் கடந்த ஆண்டில் தனியே படித்து **B. A.**, எழுதித் தேர்ந்தார். இவ்வாண்டில் சென்னை சைதாப்பேட்டைக் கல்லூரியில் **B.T.**, வகுப்பை 3 மாதத்தில் படித்து முடித்து 2-வது வகுப்பில் தேர்ச்சிபெற்றதை மகிழ்வுடன் தெரிவிக்கிறோம்.

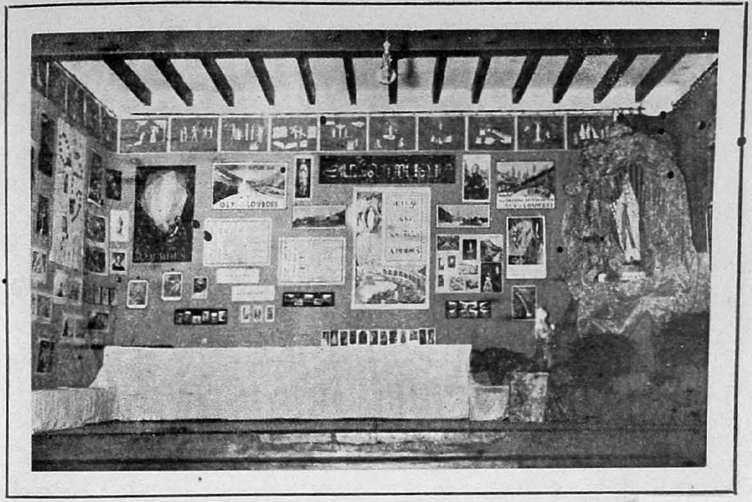
பழைய மாணவியர் தினம்

ஜூலை 26

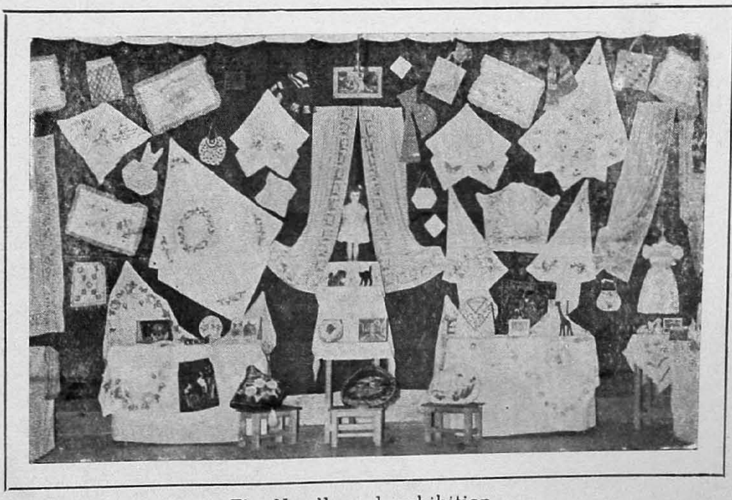
பழைய மாணவர் சங்கம் கூடவேண்டும் என்றால் எத்தேதியில் வைப்பது என்ற பிரச்சனை எழுகிறது. தற்போது உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் பள்ளிக்கூட நாட்கள் 200 ஆகிவிட்டபடியால் சனிக்கிழமைகளில் கூட வேலைபார்க்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். ஆரம்பப் பாடசாலையில் ஆசிரியர் சங்கம் இடையில் வந்துவிடுகிறது. ஆகஸ்டு 3-வது சனிக்கிழமை சுதந்திர தினத்தை அடுத்து வருகிறது. இவற்றையெல்லாம் கவனித்து ஜூலை 4-வது வாரத்தில் வைப்பது என்று கமிட்டி முடிவு செய்தது. அதற்கு ஏற்க மாணவர் தொகையும் இம்முறை திருப்திகரமாயிருந்தது.

முதல் முதல் வந்த பெருமை கோடைக்கானல் T. அருள் மேரி, சிறியபுஷ்பம் கபிரியேல், பெரியகுளம் I. அந்தோனியம்மாள் இவர்களைச் சாரும். அடுத்து மணப்பாட்டிலிருந்து பெர்னதெத் கோஸ்த்தா செக்கண்டரி கிரேடு முதல் மாணவியாக வந்து சேர்ந்தாள். தவறாமல் சங்கந்தோறும் ஆஜராகும் சகோதரிகள் G. ஜோனும், G. தெரசாவும்; A. மேரி தனபதி, G. லூர்து இவர்களுடன் 8 மணிக்கெல்லாம் மதுரையிலிருந்து வந்து சேர்ந்தார்கள். உணவு மந்திரி தெரஸ் பர்னாண்டோ, வந்தவரை உவப்புடன் வரவேற்று ஆசிரியர் விடுதிக்கு அழைத்துச் செல்ல அதுவரை ஆரவாரித்துக்கொண்டிருந்த பாடல்கள் ஓய்ந்து, பேச்சுக் குரல்கள் எழுந்தன.

சனிக்கிழமை காலை விடிந்ததிலிருந்து மாணவர் வந்து கொண்டே இருந்தார்கள். வந்தவர்க்கு மட்டுமல்ல, தற்போதைய மாணவர்களுக்கும் கூட ஒரே குதூகல நாளாகத் தோன்றியது அன்று. அணியணியாக போட்டா போட்டியுடன் வேலையில் ஈடுபட்டார்கள், தற்போதைய மாணவர். மாடியில் அலங்காரமான கோலம் 'சிந்து' அணி போட்டது. தாழ்வாரம், படிக்கட்டு எங்கும் மாக்கோலம். சங். புரோவின்ஷியல் தாயார் அவர்கள் முதன் முதலாகக் கோலங்களைப் பார்த்ததால் அவற்றைப் பெரிதும் பாராட்டினார்கள். ஒருசிலர் மாவிலைத் தோரணங்களால் படியையும், வாயில்களையும் அலங்கரித்தனர். கரும் பலகைகள் வண்ணப் பலகைகள் ஆயின. அவ்வப்போது அலங்

Catechism exhibition: Lourdes and the Apparitions

The Needlework exhibition

காரத்துக்கிடையே மகிழ்ச்சிக் குரல்கள் — என் தோழியரைச் சந்தித்த ஆனந்தம்!

இவ்வாண்டு தூத்துக்குடியிலிருந்து 5 பேர் : யூஜின், அன்னுள், ரீற்ரு, அந்தோணியம்மாள், குட்டி நிர்மலா (D. M. கனிஷியஸின் தங்கை, ஆன்னுரின் பிரதிநிதியாய்) வந்தார்கள். ராயப்பன்பட்டியிலிருந்து A. சலேத்தும், சரோஜாவும் வந்தனர். 2 மணிக்குள் விருதுநகர், சிவகாசி, சாத்தூர், ராஜபாளையம் மாங்குடி, சுந்தரநாச்சியாபுரம், புதூர், புதுப்பட்டி இன்னும் பல இடங்களில் இருந்தும் இன்முகங்களுடன் வந்திறங்கினர். பாளையங்கோட்டையிலிருந்து ஒரு குஞ்சுகூட வரவில்லை.

2 மணிக்கு, மாடியில் கூட்டம் ஆரம்பமாகியது. சீனியர் மாணவிகள் படிகளில் அமர்ந்தனர். ஆனுல் கொஞ்சநேரத்தில் குபு, குபு என்று பழைய மாணவர்கள் புகவே பேசாமல் ஜூனியர் வகுப்புக்குள் ஓடிவிட்டனர். அது திறந்திருந்தபடியால் வசதியாயிருந்தது.

சங். புரோவின்ஷியல் தாயார் அவர்கள் தலைமை தாங்க இசைந்தார்கள். இசை ஆசிரியை இறைவணக்கம் பாட, தலைமை ஆசிரியை சங். தாயார் அவர்களை வரவேற்ருர்கள். தாம் ஒரு பழைய மாணவர் அல்லாவிடினும், தாயார் அவர்களின் கண்காணிப்புக்குட்பட்ட பாளையங்கோட்டை கல்லூரியில் தான் பயின்றதை மகிழ்வுடன் தெரிவித்துக்கொண்டார். தாயார் அவர்கள் மத்தியில் இருந்தது மகிழ்ச்சியையும், உற்சாகத்தையும் அளித்தது. குமாரி தெரஸ் பெர்னுண்டோ, நம் பெரிய தாயார், பழைய மாணவர் மற்றும் அனைவருக்கும் நல்வரவேற்புக் கூறினுர். குமாரி கிறிஸ்டி பாடசாலை அறிக்கையை வாசித்தார். அடுத்தபடியாக பிரின்ஸிப்பால் ஆஜர் எடுத்த போது 111 பேர் எனக் கணக்கிட, பிந்தி வந்தவர்களையும் சேர்த்து 130 பேர் ஆனது. மம்சாபுரத்திலிருந்து ஸ்டெல்லா, தனம் தம் பள்ளியிலிருந்த ஜில்லா அதிகாரி வரவு கூட்டத்திற்குப் பின் ஓடோடி வந்தும் நாடகம் முடிந்தபின்தான் இங்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். அன்று மத்தியானம் வழங்கப்பட்ட சந்தனத்தை மன மகிழ்வுடன் பூசிக்கொண்டு கூட்டத்தில் நடந்த சமாச்சாரங்களைத் திருப்தியுடன் கேட்டுக்கொண்டு

சந்தா பணத்தையும் செலுத்திச் சென்றனர். கூட்டத்திற்கு ஆஜரானவர்களில் **Hr. Gr.**-ல் **Sr. M.** பியாற்றீஸ் முதல் மாணவி. ஸ்ரீமதி வியாகுலமரி, ஸ்ரீமதி ரஞ்சிதம், இருவரின் மக்களும் தற்போது **Sec. Gr.**-ல் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இத் தாய்மார் முகம் பூரித்துப்போய் இருந்தது. அதைப் போலவே ஸ்ரீமதி ரஞ்சிதத்தின் தங்கை ஸ்ரீமதி லூர்து அந்தோனியும் முன்னாள் உடன் ஆசிரியை ஸ்ரீமதி மரிய பாக்கியமும் பூரித்த உள்ளங்களுடன் முதல் வரிசையில் உட்கார்ந்து இருந்தது கூட்டத்திற்கே தனிப் பெருமை அளித்தது. ஸ்ரீமதி சவரியம்மாள் தன் மருமகளை பள்ளியில் சேர்க்க ஜூலை மாதத்தில் வந்திருந்த தோடு இப்போது கூட்டத்திற்கும் முதல் தடவையாக வந்து கலந்து கொண்டார். மிகவும் பழைய மாணவர் வருவது காண்பவருக்குப் பெரும் உற்சாகத்தை அளிக்கிறது. ஸ்ரீமதி செல்வமேரி பங்களூரிலிருந்து தன் ஊருக்கு வரவேண்டியிருந்தது. ஆகவே பிரயாணத்தை பழைய மாணவர் சங்க தினத்துடன் ஒழுங்குபடுத்திக்கொண்டு, அவ்வளவு தொலைவிலிருந்து தன் இரு குழந்தைகளையும் கூட்டிக்கொண்டு வந்து சேர்ந்தார்.

எஸ்தர் பெர்னாண்டோ "நம் பள்ளி நீடூழி வாழ்க" என்று வாழ்த்துத் தந்தி கொடுத்தாள். சுகவீனத்தால் வரமுடியவில்லையாம். அநேகர் பணம் அனுப்பி வரமுடியாத காரணத்தைத் தெரிவித்தனர். மில்ரெட் திடீரென வந்த ஆபத்தான சுகவீனத்தினின்றும் பூரண குணப்படவில்லை. சீதா நோயாளியான தன் தாயாருக்குப் பணிவிடை செய்வதால் வர இயலவில்லை. **V.** லூர்துக்கு சில வாரங்களுக்கு முன்னர்தான் குழந்தை பிறந்தது. சிலர் உபாத்திமைச் சங்கத்திற்குப் போக வேண்டியதிருந்தது. சிலருக்கு வருடாந்தரத் தணிக்கை. ஆதலால் வரத் தடை. சிலருக்கு பிரயாணக் கஷ்டம். ஊர் தொலைவு. ஒரு சிலர் ரஜா பெற இயலவில்லை. ஆனால் இம்மாணவர் அனைவரும் நம்மோடு உள்ளத்தால் ஒன்றித்திருந்தனர் என்பது நிச்சயம்.

குமாரி அந்தோனியம்மாள், **D. M.** கரித்தாஸ், மாணவர்க்கு எடுக்கும் தையல், சித்திரப் பாடத்தில் அவர்கட்குள்ள திறமை, முயற்சியைப் பாராட்டி நித்திய வார்த்தைப்பாட்டின் ஞாபகார்த்தமாக பழைய மாணவர் சார்பில் ஓர் குடை, கொடையாக

அளித்தார். ஸ்ரீமதி மேரி செல்லத்தாய் நம் பழைய தலைமை ஆசிரியர் **D. M. Clet** ஒன்பது ஆண்டுகள் அளவில் செய்த அரும் பணிகளைப் போற்றிப் பேசினர். நம் தாயார் எந்த வேலையை எடுத்துக்கொண்டாலும் பயன் அடையும் விதத்தில் முடிவுற வைப்பர் என்பதற்கு சான்று தற்போதைய அனுதைப் பிள்ளைகளின் கட்டடம், பள்ளிக்கூட பஸ். தமக்குரியதல்லாத இந்த சமூகப் பணிகளிலேயே இப்படிப் பெரிதும் மனம் ஈடு பட்டு உழைத்தார் என்றால் போதனையைப் பற்றிக் கேட்கவா வேண்டும்? வகுப்பிலும், வகுப்பிற்கு வெளியிலும் அயராத கண் காணிப்புக்கொண்டு ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறார்களா என்பதை விழிப்புடன் கவனித்து வந்தார்கள். வீட்டுக் கலையில் தேர்ச்சி, தோட்டம் போடுதல், தையல் மெஷினில் தைக்கப் பழக்கம், தேனீ வளர்ப்பு முதலிய பல்வேறு தொழிற் பழக்கமும் அளித் தார்கள். இவையெல்லாம் எடுத்துக்கூறப்பட்டது.

குமாரி சகுந்தலாவின் மங்கள வாழ்து ஆரம்பமானது. ஆறு ஆண்டு அலுவல் புரிந்து தற்போது மணமான ஸ்ரீமதி மேரி செல்லத்தாய்க்கு மணவாழ்த்துப் பரிசாக சங்கத்தின் பேரால் ஒரு 'டார்ச்' விளக்கு வழங்கினர். பின்வரும் கமிட்டி நபர்கட்கு இவ்வாண்டு மணமானதால் விசேஷ வாழ்த்துக் கூறப்பட்டது. பாளையங்கோட்டை மும்தாஜ், சிவகாசி கிரேஸ் ரத்தினத்தாய், மம்சாபுரம் கந்தம்மாள், ராஜபாளையம் ஆவுடை யம்மாள். மாஸ்டர் மகள் ஜெயாவின் மணத்தையிட்டு மாஸ் டரை வாழ்த்தியதோடு, இசை ஆசிரியர் குழந்தை பிறப்பை யொட்டி மங்கள வாழ்த்துக் கூறினர். ஜோன் **B.T.**, தேர்விற் கும் பாராட்டுக் கூறப்பட்டது. "எத்தனை தடவை கைதட்ட?" இப்படி வரிசையாய் வாழ்த்து வருகிறதே என்று மலைத்திருந்த கூட்டத்தை நோக்கி "என்ன கைதட்டமாட்டீர்களா?" என்று கூறியவுடன் மடை திறந்தாற்போல் மங்கல ஒலி எழும்பியது. ஒரே கைதட்டு!

அதன் பின்னர் தமது மூன்றுமாத கடின **B.T.**, படிப்பைப் பற்றி குமாரி **G.** ஜோன் விரிவுரையாற்றினர். என் போதனு அனுபவம் என்ற தலைப்பில் கிளாராவும், ரபேல் மேரியும் பேசி னர். கிளாராவுக்கு முதலில் சற்றுக் கூச்சம். ஒரு சில நாட்க ளாக இரவுதோறும் மெழுகுவர்த்தி கொளுத்தி வைத்துக்

கொண்டு பாராப்பாடம் போட்டதாக பின்னர் ஆசிரியர் சிலர் கூறிக் கேலி செய்தபோதிலும், பேசியபோது பாராப்பாடமாக இல்லை. அவளது வகுப்பு முதலில் வாசலறையின் பக்கமுள்ள முதல் அறையில் இருந்ததாம். அப்போது மாணவர்க்கு ஆட்களை வேடிக்கை பார்க்க நல்ல சந்தர்ப்பமாதலின் பாடத்தில் கவனம் சிதறும். சிற்சில வேளைகளில் கேட் புஷ்பக்காள் ஆட்கள் வந்திருப்பதாக இந்த, அந்த ஆசிரியர், மாணவர் இடம் சொல்லி விடுமாறு கேட்டுக்கொள்வதுண்டு. ஆகவே ஆசிரியர் கிளாராவை, 2-வது புஷ்பக்கா என்று கூப்பிடுவர். பழக்கத்தால் மாணவர்க்குக் கவர்ச்சிகரமாகப் பாடம் நடத்தும் முறையை கற்றுக்கொண்டாள் இப்போது.

M. ரபேல் மேரிக்குத் தமிழ்ப் பாடத்தில் பிரியம் அதிகம். (இவ்வாண்டு தமிழ் பரீக்ஷையில் முதல் அம்சமாக 67% எடுத்திருப்பது மெச்சத்தக்கது). நடுத்தரப் பள்ளியில் தமிழ் போதிப்பதில், தான் சென்ற வேகம், வேகத்தின் பலாபலன் மாணவரது கையெழுத்துத் திருந்த, கட்டுரை எழுதும் திறம் வளர, தான் கைக்கொண்ட வெற்றிகரமான முறைகள் யாவை என்பதுபற்றித் தன் அனுபவக் குறிப்புகளைக் கொடுத்தாள். அனுபவந்தானே சிறந்த ஆசான்?

நேரம் காற்றெனக் கடிதில் பறக்கவே பிரின்சிப்பாலின் நன்றி உரையுடன் கூட்டம் முடிவுற்றது. முடிந்ததுதான் தாமதம், கூட்டம் கூட்டமாக நின்று பேச ஆரம்பித்தனர் நம் பழைய மாணவர். அவரில் ஒரு சிலர் 20 ஆண்டுகளுக்குப் பின் சந்தித்தனர் என்றால், பேச்சு எவ்வளவு சுவாரஸ்யமாய் இருக்கும் என்று யூகித்துக்கொள்ளுங்கள். மாடியைவிட்டு இறங்குமுன் அதுவரை கட்டணம் கட்டாதவர், தம் பழைய கடனெல்லாம் சேர்த்து, சந்தா பணத்தைச் செலுத்தினர். அதே வேளையில் ஒரு சில மாணவியர், ஜூனியர் வகுப்பில் வைக்கப்பட்டு ஏற்கனவே மேலும் கீழுமாக தற்போதைய மாணவர்களால் புரட்டப்பட்டிருந்த, பள்ளி புகைப்பட ஆல்பங்களையும், திருமண அழைப்புக்களையும் உருட்டினர். இதற்குள்ளாக நம் பழைய சாப்பாட்டறையில் தேநீர் விருந்து தயாரிக்கப்பட்டது. சங். புரோவின்ஷியல் தாயார் அவர்களும் மற்றும் தாயார்மாருடன் சென்றது, தேநீர் விருந்துக்கு ஒரு படி

அதிகம் மதிப்புக் கொடுத்தது! இரு காரியதரிசிகளும் ஊக்க முடன் இதை நடத்தி வைத்தனர். அடுத்த ஆண்டு கட்டட வேலை பூர்த்தி பெற்றிருக்கும். அப்போது புதிய சாப்பாட்டறை யில் விருந்து நடைபெறலாம் அல்லவா? எங்கும் மகிழ்ச்சி யுடன் ஆரவாரித்துக்கொண்டிருந்தபோது நாடகத்திற்காக மணி ஒலித்தது.

ராஜபாளையம் மாணவர் மூவர் பாடிய இறை வணக்கத் துடன் $5\frac{1}{2}$ மணிக்கு நாடகம் ஆரம்பமானது. பழைய மாண வரில் சிலர் திரைக்கு முன் தரையில் உட்கார்ந்து அட்டகாசம் செய்துகொண்டு திரை எப்போது தூக்கும் என்று ஆவலுடன் உட்கார்ந்திருந்த காட்சி நேர்த்தி. குமாரி அம்மணி, குமாரி சகுந்தலாவின் பள்ளிச் சிறுமியர் துள்ளி ஆடிய ஜிப்ஸி நடனம் வெகு நன்ருயிருந்தது. செட்டியக்குடித்தெரு பள்ளி நிர்வாகி அவர்களுக்கு எமது வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளு கிறோம். நம் 6, 7 வகுப்பு மாணவர்கள் பந்தடிமட்டையுடன் புதியவிதப் பயிற்சி ஒன்று திறம்படச் செய்தனர். உயர்நிலைப் பள்ளியில் வேலை பார்க்கும் செல்வம், ரோஸ்மேரி, மேரி, மிக அலங்காரமாக எழிலுடன் நடனம் ஆடினர். சிவாஜியின் மகன் சாம்பாஜிக்கு அன்பு காட்டிப் பண்பு கற்பித்த ஓர் பெண்மணி, துரோகியா? என்ற சிறு நாடகம் நன்கு நடிக்கப்பட்டது. அவ ரவர் தம்மால் இயன்றமட்டும் திறம்பட நடித்தனர்.

நம் இரு **B.T.**, ஆசிரியர்களின் விடாமுயற்சியால் பழைய ஏற்பாட்டு ரூத்போஸ் நாடகம், முதலில் சுருக்கம் சொல்லப் பட்டபின் 3 ரிக்கார்டுகள் வைத்து நடனமூலம் காட்டப்பட் டது. கண் கண்டார் கண்ணே கண்டார் என்றபடி அனைவரும் ஆவலுடன் கண்ணிமைக்காது கண்டார் நடனத்தை. வைலற் சரோஜா மெற்றில்டாவின் ஷாஜஹான் கனவு நடனம் நம் பள்ளியில் நடைபெற்ற நடனங்களில் தலை சிறந்ததெனலாம். இது 2-வது தடவையாக இப்போது நடிக்கப்பட்டது. அத் துடன் நாடகம் முடிவானது.

மாலை சம்பாஷணைக்கு முன் வருடா வருடம் வீட்டிற்கு ஓடிவிடும் ஸ்ரீமதி ஞானசௌந்தரிக்கு அன்று தப்பிக்கவியலாது விலங்கு போட்டுவிட்ட மாதிரி இருந்தது போலும், பிரின்சிப்

பால், சம்பாஷணையைப் பார்த்துவிட்டு வந்தனம் கூறும் உத்தியோகத்தை அளித்தபோது. ஆனால் சம்பாஷணையைத்தான் பெரிதும் விரும்பியதாகக் கூறி தனக்கு இந்தக் கடமையை அளித்தமைக்கும் வந்தனம் சொன்னார். நாடகம் முடிந்தவுடன் சில மாணவியர் பஸ் நிலையத்திற்கு விரைந்தனர். மற்றும் சிலர் தம் தோழியருடன் சென்று அவர்கள் வீடுகளில் தங்கினர். மறுநாள் விழாவிற்காக பெரும்பாலோர் இவ்விடமே தங்கிவிட்டனர். இரவு சாப்பிட்டபின் பேசி மகிழும் வேளை, மௌனம் என்று காட்ட மணி ஓங்கி, ஓங்கி அடிக்கவேண்டி இருந்தது. மகிழ்ச்சி தரும் நாட்களுக்கு முடிவில்லை. இன்னும் ஓர் நாள். மறுதினம் ஞானோபதேச விழா இருக்கிறதல்லவா ?

ஞானோபதேச விழா

எமது உதவி பங்குக் குரு சங். அந்தோனி சுவாமிகளின் தலைமையின் கீழ் இவ்வருட ஞானோபதேச விழா ஜூலைத் திங்கள் 27-ம் நாள் சிறப்பிக்கப்பட்டது. அதிகாலை திவ்விய பூசையின்போது சங். சுவாமிகள் "நீங்கள் போய் உலகெங்கும் பிரசங்கியுங்கள்" என்ற நமதாண்டவரின் மொழிகளைப் பற்றி பொருள் செறிவுற்றதோர் பிரசங்கம் நிகழ்த்தினார்கள். நமது ஆண்டவர் தமது அப்போஸ்தலர்களிடம் விட்டுச் சென்ற அந்த வேலை இன்றுவரை தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. இன்று அவர் நம் முன்னால் நின்றால் அதே வார்த்தைகளைத்தான் நம்மிடம் திருப்பிச் சொல்லுவார். அதனை நிறைவேற்றும் வழிகளில் ஒன்று ஞானோபதேசம் கற்பிப்பதாகும்.

மனிதன் விஞ்ஞானத்தில் அதிக முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறான். ஆனால் மெஞ்ஞானத்தில் மிகவும் பின்னடைந்திருக்கிறான். இன்றைய உலகில் அரசியல் கட்சிகளும், சினிமா போன்ற நவீன சாதனங்களும் மக்களைக் கெடுப்பதில் தீவிரமாய் உழைக்கின்றன. அவற்றால் கத்தோலிக்க வாலிபர்களும் கூட தவறிப்போகிறார்கள். வேத சத்தியங்களை அவர்கள் சரியாகப் படிக்காததே அதன் காரணமாகும். எனவே கத்தோலிக்கு ஆசிரியர்களின் கடமை: தங்களிடம் கற்கும் கத்தோலிக்கு மாணவருக்கு வேத சத்தியங்களை நன்கு போதித்து, கிறிஸ்துவ வாழ்வின் அடிப்படையை உறுதிப்படுத்துவதாகும். சிறுவயதில் ஞானோபதேசம் நன்கு கற்பதின் பயனை சங். சுவாமிகள் தம் சொந்த அனுபவத்தின் மூலம் விளக்கினார்கள். தாம் சிறுவயதில் ஞானோபதேசத்தை ஆர்வமுடன் கற்று பரிசுகளைத் தட்டிச் சென்றதை எள்ளி நகையாடி, விளையாட்டுகளில் அதிக ஊக்கம் காட்டிய நண்பன், விளையாடும்போது திடீர் மரணமடைந்தார். ஆனால் தாம் இன்று ஓர் திருமறை குருவாக விளங்குவதற்கு அடிகோலியது, அன்று ஆர்வமுடன் கற்ற ஞானோபதேசமாகும் என்றார்கள். கடைசியாக, போதிக்கும் அலுவலை மேற்கொண்டுள்ள யாவரும் ஞானோபதேசம் போதிப்பதையும் கடமையாகக் கொண்டு நமதாண்டவர் இட்டப் பணியை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கூறி முடித்தார்கள்.

8-30 மணியளவில் மாடியறையில் கூட்டம் துவங்கிற்று. இறைவணக்கத்திற்குப் பின், குமாரி ரபேல் மேரி, சங். சுவாமிகளையும், சங். புரோவின்ஷியல் தாயாரவர்களையும், மற்றவரையும் வரவேற்க, குமாரி ஜோனு சென்ற ஆண்டு அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தார். குமாரி செல்வம் ரொட்ரிகோ நாலாம் கற்பனையைப் பற்றிய மாதிரிப் பாடம் நடத்தினர். பெற்றோர் மட்டில் நம் கடமைகள் எத்தனை வகைப்படும். அவர்கள் நமக்குச் செய்துவரும் ஆன்ம சரீர உதவிகள், அந்த கற்பனைகளால் விலக்கப்பட்டவை, அனைத்தையும் படிப்படியாக விளக்கினர். மடத்தில் பெற்றோர் இடத்திலிருக்கும் சங். பெரிய தாயார் செய்துவரும் உபகாரங்கள், உதாரணமாக அரண்மனை போன்ற பெரிய கட்டடம் கட்டியிருப்பது போன்றவைகளை எடுத்துக் கூறி, அவர்களுக்கும், வகுப்பில் ஆசிரியைகளுக்கும், பங்கு குருக்கள், மற்றும் பெரியோர்களுக்கும் நாம் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை நான்காம் கற்பனை உணர்த்துகிறது என்று மாணவியரின் மனதில் நன்கு பதியச் செய்தார். இயேசு நாதர் சிறுவயதில் பெற்றோர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நமக்கு முன்மாதிரிகைக் காட்டினர் என்பதையும் படங்கள் மூலம் விளக்கினர். குமாரி **A.** தொரஸ் கற்பித்திருந்த கும்மி பாடலும் பாடத்தை ஒட்டியதாக இருந்தது.

சங். சுவாமிகள் தம் தலைமையுரையில் காலஞ் சென்ற பதினைகாம் ஆசீர்வாதப்பர் என்னும் பாப்பரசர், இதுபோன்ற வருடாந்தர ஞானோபதேச விழாக்கள் நடத்துமாறு விடுத்த வேண்டுகோளை, தானறிய, ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் கன்னியர் மடத்தில் நடைமுறையில் பின்பற்றுகிறார்கள், என்று கூறி இவ் விழாவை ஏற்படுத்திய கனம் பெரிய தாயார் அவர்களைப் பாராட்டினர்கள். பொதுவுடமைக்காரர் கடவுள் நம்பிக்கையை அழிப்பதற்காகக் கையாளும் முறைகளை எடுத்துக்கூறி, தீமையைப் பரப்ப அவர்கள் அத்தனை ஆர்வத்துடன் உழைக்கும் போது சத்தியத்தைப் பரப்ப நாம் முன்வரவேண்டிய அவசியத்தை விளக்கினர்கள். ஞானோபதேசம் கற்பது மட்டும் போதாது. அதனை நடைமுறையில் செயல்படுத்த வேண்டும். செயல்களின் மூலம் நன்கு கற்பிக்கலாம் என்பதனை ஒரு சிறு சம்பவம் மூலம் விளக்கினர்கள். சீன தேசத்தில் முதன் முதலாக கால் பந்தாட்டம் பாவும்போது, ஆறு மாதங்கள்

மண்டையை உடைத்து, புஸ்தகங்களைக் கற்று, சொற்பொழிவு களைக் கேட்டும் புரிந்து கொள்ளாத மாணவர்கள் அரை மணி நேரத்தில் விளையாடியேக் கற்றனர். அதுபோல நாம் கற்கும் வேத சத்தியங்களை வாழ்க்கையில் அனுசரித்து உணரவேண் டும் என்று வலியுறுத்தினார்கள்.

குமாரி ரபேல் மேரி, சங். சுவாமிகளுக்கும் பங்கு சுவாமி களுக்கும், ஏனையோருக்கும் நன்றி கூறியபின் குமாரி ஜோன் பழைய மாணவரின் சார்பாக நன்றி கூறினார். சங். சுவாமி களின் பிரசங்கத்திலிருந்து தன் மனதில் ஆழப் பதிந்தவைகளை எடுத்துச் சொன்னார். தன் கல்லூரி நாட்களில் ஞானோபதேசம் கற்பதில் சுவாமிகள் எத்தனை ஆர்வமுடையவராய் இருந்தார் கள் என்பதும், இவ்விழாவுக்கு தலைமை தாங்க தான் அருகதை அற்றவர் என்றுரைத்ததில் விளங்கிய தாழ்ச்சியும் எல்லோரும் கண்டுபாவிக்க வேண்டியவை. தன் மாணவிகள் ஞானோபதேசம் கற்பதில் வெகு அசிரத்தையாக இருக்கிறார்கள் என்று வருந் தினார். கத்தோலிக்கு ஆசிரியைகள் ஞானோபதேசம் கற்பிக்க விரும்பி முன்வர வேண்டுமென்று அழுத்திக் கூறி, தனக்கு அதில் ஆர்வம் ஊட்டிய **Rev. Mother Hadewych** அவர்களுக் கும் **Rev. Fr. Planchard S.J.**, அவர்களுக்கும் தன் நன்றியைத் தெரிவித்தார்.

பாப்பரசர் கீதத்துடன் விழா இனிது முடிவுற்றது.

ஜேன் லூயிஸ்

மத சம்மந்தமான கொண்டாட்டங்கள்

பொதுத் தியானம், செப்டம்பரில் சோந்தமரம் பங்குக் குரு, சங். ஜே. அருள், சே.ச., அவர்களாலும், சிதம்பராபுரம் பங்குக் குரு, சங். ஜேசுதாசன் அவர்களாலும் முறையே பெரிய வர், சிறியவர்களுக்கென 2 பிரிவாக நடந்தது. சிவகாசியில் இருந்து பழைய மாணவரும் மற்றும் சிலரும் வந்திருந்தனர்.

பொய்யா விளக்கின் ஆசிரியர், சங். ஆசீர்வாதம் சே. ச. அவர்கள், அக்டோபரில் விஜயம் செய்து நல்ல கத்தோலிக்கப் பத்திரிகைகளை மக்களிடையே பரப்புவது பற்றிப் போதித் தார்கள்.

தமது திருவிழாவின்போது சங். பெரிய தாயார் அவர்கள் இல்லாததால் நவம்பர் 3-ல் விழா கொண்டாடப்பட்டது. அத் துடன் சற்பிரசாத சபையின் வருடாந்தர விழாவும் நடந்தது. ஜெபமாலை தேவ இரகசியங்களுடன் விசுவாச மந்திரம் பற்றிய நடிப்பும் நன்கு அமைந்தது.

பெப்ரவரி 14-ல் தூத்துக்குடி, அதி. சங். டல்மேய்டா சுவாமி அவர்களால் கண்காட்சி திறந்து வைக்கப்பட்டது. பாளையங்கோட்டை சிரேஷ்டர், மிக. சங். மோத்தா சே.ச., அவர்கள் கெபிக்கு முன் வைப்பதற்கென வாங்கப்பட்டிருந்த புனித பெர்னதெத் சுருபத்தை மந்திரித்தார்கள். நூற்றுண்டு விழா ஞாபகமாக, லூர்து அன்னை பற்றி அமைந்திருந்தது. அதன் பிரிவுகள் : 1. திருச்சபை தேவதாயைப் பற்றிக் கற்பிப் பவை. 2. லூர்து தரிசனம் : மாதிரி கெபியும், படங்களும், புகைப்படங்களும் விளக்கம் தந்தன. புதிதாய் மந்திரிக்கப் பட்ட புனித பெர்னதெத் சுருபம் மையமான இடம் பெற்றது. 3. தேவதாய் உலக அன்னை என்பதை விளக்கும் பல்வேறு தேசத்துப் படங்கள்.

அதுபற்றி நமது மேன்மை தங்கிய அதி மேற்றிராணி ஆண்டகை அவர்கள் கூறுவது :

" ஸ்ரீவில்லி திரு இருதயப் பள்ளியில் பெண்கள் போதிக்கும், உபகரணங்களையும், கைவேலைகளையும் காட்டும் ஓர் கண்காட்சி அமைத்து அதில் தேவதாயின் காட்சிகள் அடங்கிய பகுதியும் அமைந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. நாம் அதற்காக மிக மகிழ்வதோடு பரலோக அன்னை தனது ஆசீரை, ஆசிரியர், மாணவர்கள் மீது அபரிமிதமாய் பொழியப் பிரார்த்திக்கிறோம்."

மார்ச் 16-ல் நமது பரிசுத்த தந்தையின் 81-ம் பிறந்த தின விழா கொண்டாடப்பட்டது. வெளி ஜனங்களுடன் மடத்தாரும் சுற்றுப்பிரகாரத்தில் கலந்து கொண்டனர். பரிசுத்த பிதாவின் படம் மலர் மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு பக்தரின் ஜெபமும் பாடலும் தொடர, பெரிய கூட்டத்தின் முன் பவனி வந்தது. பெரிய கொடி முன் வர, சிறிய கொடிகளும் நிறைய ஏந்தப்பட்டிருந்தன. சுற்றுப்பிரகாரம் 6 மணிக்கு மடம் வந்து சேர்ந்தது.

பின், தாசில்தார் அவர்களின் தலைமையில் கூட்டம் ஆரம்பித்தது. பாப்பரசரின் அலங்காரமான வண்ணப் படம் மேடையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்தது. சந்தைப்பேட்டை ஆசிரியர் ஒருவர், தலைவரையும், மக்களையும் வரவேற்றார். உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர் ஓர் நாடகம் நடித்து, நடனம் ஆடினர். நியுமென் சங்கத் தலைவி குமாரி ஸ்டெல்லா மார்கிரேற் **B.Sc.**, நமது தந்தையின் வாழ்க்கை வரலாற்றில் தந்தையின் இளமைப் பருவம், அவரின் 14 மொழிகள் தெரியும் அறிவுத் திறன், கலை வளம், விஞ்ஞான அறிவு, மேன்மை, நீதி தவரு உள்ளம் இவைகளைப் பற்றிப் பேசினர். போதனுமுறை மாணவியர், மாதா முன் தாமரை நடனம் நடிக்க, பங்கைச் சேர்ந்த மாணவரால் பங்கிராஸ் நாடகம் நடிக்கப்பட்டது.

எல்லோரையும் கவர்ந்தது வழக்கறிஞர் திரு. பெப்பின் அவர்களின் பேச்சு. தமது சொற்பொழிவில் திருச்சபை சத்தியம் தவறாமையால் நேரிடும் இன்னல் பற்றிப் பேசினார். பின் கூட்டம் கலைந்தது. உதவிப் பங்குக் குரு அவர்களின் அயராத உழைப்பிற்கு அன்றைய விழா ஓர் நற் சான்று. ஜூன் மாதம் திவ்விய நற்கருணைச் சுற்றுப்பிரகாரம் நடந்தது. வழக்கத்துக்கு மாறாக மழையோ அன்றி அதன் சிறு சாயையோ இல்லை. பொது மக்கள் விரும்பும் வண்ணம் கீர்த்தனைகள் யாவும் தமிழிலேயே இருந்தன.

அமலிமலை திருயாத்திரை பழைய மாணவர் விழாவின் பின் நடக்கும். வழக்கம்போல, தேவமாதா சபை, சற்பிரசாத சபை வேலை ஒழுங்காக நடைபெறுகின்றது.

பூனைக்குட்டி

ஏதோ குட்டிக் 'கிளாஸ்' தலைப்பா? இல்லை. ஆசிரிய மாணவியர் ஒவ்வொருவரும் வளர்க்கும் அருமைப் பூனைக் குட்டியைப் பற்றித்தான் சொல்லுகிறேன். எண்சாண் உடம்பிற்கு சிரசே பிரதானம். என் வகுப்புத் தோழியரின் பள்ளி வாழ்க்கைக்குப் பூனைக்குட்டியே பிரதானம்.

அட! பள்ளியில் பயிலும் மாணவராவது, பூனைக்குட்டி வளர்க்கிறதாவது? அதுவும் 42 பேரும் ஆளுக்கொன்று வளர்ப்பதா? பூனைக் குறுக்கிட்டால் தீச்சகுனம் என்று வேறு முன்னோர் உரைத்துளனரே—என்று எண்ணுகிறீர்களா? என் பூனைக் குட்டி அபசகுனமாய் ஒன்றும் தோன்றவில்லை — எனக்கு. அது என்னோடு இருக்குமளவும், என் மனம் சந்தோஷமாகவே இருக்கிறது.

என் பூனைக்குட்டி பிறந்து, கிட்டத்தட்ட $1\frac{1}{2}$ ஆண்டுகளாகி விட்டன. அதன் அமைப்பைக் கொஞ்சம் கேட்கிறீர்களா? இரண்டே அவயவங்கள்தாம். ஒன்று வயறு; மற்றது இரண்டு காதுகள். பின்னதை நாங்கள் கைகள் என்றும் அழைப்பது உண்டு. பூனைக்குட்டி வயறு சுமார் ஒன்றரை சாண் உயரம் இருக்கும். அது சில சமயத்தில் பெருத்தும் மறு சமயத்தில் ஒடுங்கியும் இருக்கும். இக்கனபரிமாணம் படிக்கும் காலத்தை ஒட்டியும் திருவிழா ஓய்வு காலங்களை ஒட்டியும் ஆம். சிலவேளை வயிற்றுப் பாரம் தாங்கமாட்டாமல் இருபுறமும் பொருந்திய கைகளை எடுத்துக் கொள்ளும். கொலைக்கஞ்சாத எம்மில் சிலர், அவற்றின் கைகளை அப்படியே துண்டித்து விடுவர். அதன் காதுகள் அக்கக்காய் வந்து இரு காதுகளும் ஒன்றாகி, நீண்ட பெரிய காதாகவும், உயரத்தில் நீண்ட உருப்பெறும். காதறுத்தல் என்பதே இதற்குறும் நோய். உடனே ஊசிநூல் மருந்து தந்தால் சரிப்படும். வெட்டுப்பட்ட காதுகளை இணைக்க விரும்பாத சில சோம்பேறிகள் அருமையாக பூனைக்குட்டியை கைகளில் ஏந்திக் கொள்வர். அல்லது அவற்றைப் "பின்" கொண்டு இழுத்துக் குத்தி விடுவர். வயிற்றில் நாபிக்கமலம் போல் காணப்படும் எண்குறி. போலீஸ் இலாகாவில்தான்

எண்கட்கு மதிப்பு என்றால் எம்பள்ளியில் அதைவிட ஓர்படி ஏற்றமே எண் மதிப்பு. எம் ஒவ்வொருவருக்கும் ஓர் வரிசை எண், எண்தோழி எல்லாமுண்டு.

ஆமாம், என் பூனைக்குட்டியின் நிறம் என்ன என்று இது வரை சொல்லவில்லையே, இதுகூடவா தெரியாது? வெள்ளை கறுப்பு, கபில வண்ணம் — என்பீர்கள். இப்படி ஏந்த வண்ணத்திலும் இல்லை என்னுடையது. எம் பூனைக்குட்டிகளின் நிறமோ கருஞ்சிவப்பு. ஒவ்வொரு வகுப்பிற்கும் ஒவ்வொரு நிறமான பூனைக் குட்டிகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள் வளர்ப்பதற்காக.

வளர்ப்புத் தாயாம் நான், அதற்கு உணவு அளிக்க வேண்டாமா? தோசைக்குப் பொடி எடுக்க மறந்துவிட்டது என்று நான் சாப்பிடாமல் இருந்த நாளிலும்கூட என் பூனைக் குட்டிக்கு நான் வேண்டிய உணவு கொடுக்காமலில்லை. துவக்கத்தில் சிறிதுதான் சாப்பிட்டது. ஓர் வருடங் கழித்து இவ்விடத்து பலகாரக் கடையில் செய்யும் எண்ணெய்ப் பலகார தினுசுகள்; பருப்புவடை, உருண்டை வடை, வீட்டிலிருந்து கொண்டுவந்த சீடை, முறுக்கு, கடையில் வாங்கிய கடலை மிட்டாய் முதலிய தின்பண்டங்களுள், எதைக் கொடுத்தாலும் வெறுக்காது விழுங்கிவிடப் பழக்கம் ஏற்பட்டு விட்டது. அன்பு முற்றி விட்டாலோ ஆகாரத்தை வயிறு நிறையத் திணித்து விடுவேன். விசேஷமாகப் பரீக்ஷை சமயம் அது புடைத்து விடும். இதென்ன இது வயிறா, குதிரா என்று கேட்கத் தோன்றும் உங்களுக்கு. ஏனெனில் தின் பண்டங்களோடு, சீப்பு, ரிபன், பேனா, 'பாட்ஜ்', தையல் துணி, ஊசி, நூல்; கொண்டைவலை, வளையம்; பேனா, பென்சில், புத்தகம், நோட்டு; இத்தியாதி பலரகப் பொருட்களையும் ஏற்கும் இன்முகத்துடன். ஏற்பதுமட்டுமல்ல, வேண்டும்பொழுது வேண்டுவதை மீண்டும் தரும் கற்பகத்தருவும் ஆகும்.

என் இத்தகைய அருமைப் பூனைக்குட்டியின் வாசஸ்தலம்? வகுப்பில் — கீழே இராது. ஒன்றில் என் சாய்வு மேஜைக்கு அடியில் தொங்கும். அல்லது நாற்காலி கழுத்திலே ஊஞ்சலாக ஆடும். என்னோடு நாற்காலியில் அமர்வதுமுண்டு. சமயத்தில்

என் நாற்காலியினடியில் தூங்கவைப்பேன். அப்போதெல்லாம் மணியடித்ததும் எனக்கு முன் எழுந்துவிடும், என் அருமைப் பூனைக்குட்டி. உடனே தூக்கித் தோளில் போட்டுக்கொள்வேன். சிலவேளை தோளில் சொகுசாகத் தொங்கும். சிலசமயம் இடுப் பிலே மிடுக்குடன் இருக்கும். ஒரு சிலநேரம் கரங்களிலே தொங்கிவரும். என் பூனைக்குட்டிக்குச் சென்றவிடமெல்லாம் சிறப்பு. நான் போகுமிடமெல்லாம் பவனி வரும். குளிக்கச் சென்றால் குளிக்கும் அறையில் தட்டுமேல் ஏற்றிவிடுவேன். சிற் சில வேளைகளில் அதையும் குளிப்பாட்டுவதுண்டு. ஆனால் அது வழக்கமல்ல. வரிசையில் போகும்போதும் பூனைக்குட்டி என்னை விட்டுப் பிரிவதில்லை. இது எவ்வளவுதூரம் உண்மை என்றால், கோவிலுக்குச் செல்லும்பொழுது கூட சில பிரகஸ்பதிகளின் பூனைக்குட்டிகள் அவர்கள்மேல் சவாரி செய்யும். சிலர் தம் குட்டிகளை முன்னால் கிடத்திவைத்து நிம்மதியாய் அதற்கும் சேர்த்து கும்பிடுவர். படுக்க நேரமாகியதா? என் தலையணை யின் மறுபுறம் அதுவும் தலைவைத்துத் தூங்கும். அல்லது, பக் கத்தில் அயராது கண்விழித்து, சீராட்டித், தாலாட்டித் தூங்க வைக்கும் இயல்பினது, யாம் கற்ற திருச்செந்தூர் வெண்மைச் சிறைப்புள் ஓதிமங்களைப் போல்.

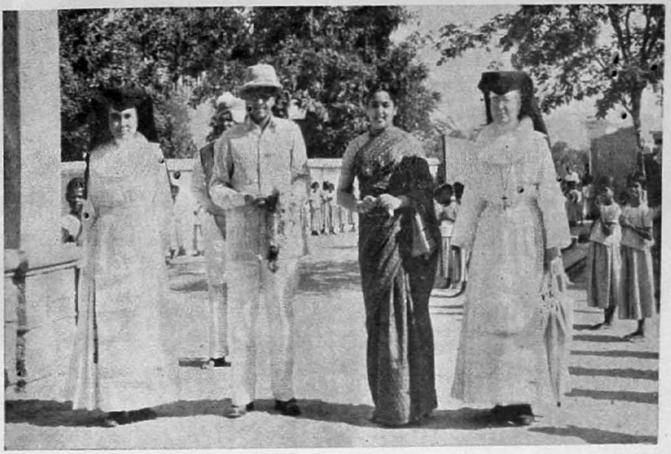
என் பூனைக்குட்டியைப்போல் என்மேல் விசுவாசமுள்ளது எது? உடலோடு ஒட்டி இருப்பது உயிர். உயிரொடும், உட லொடும் ஒட்டியிருப்பது இந்த என் அருமைப் பூனைக்குட்டி. நான் என்றால் அதற்கு உயிர், அது என்றால் எனக்கு அலாதி இன்பம். என் தோழி என் அருகில் இல்லாதபோதுகூட எனக்கு உறுதுணையாக இருந்து சகல விதத்திலும் உதவி புரிவது அது ஒன்றுதான்.

என் பூனைக்குட்டி இல்லாவிட்டால் எனக்கு ஓர் கை முறிந்த மாதிரி இருக்கும்; ஏதோ ஒன்றை இழந்ததாக உணர்வேன். இந்நிலையில், ஓர் வெள்ளிக்கிழமை உலாவச்செல்லத் தயாரான போது எம் வகுப்பு மாணவியர் அத்தனை பேரிடமும் பூனைக் குட்டிகள் இருந்தன. எம்மை எம் பூனைக்குட்டிகளோடு காணும் காட்சியைக் காண்போர் கண்ணே, கண்; “கண் இமைத்துக் காண்பார் தம் கண் என்ன கண்ணே,” என்ற சிலப்பதிகார வரி கட்கு சாட்சியாக நின்று கொண்டிருந்தோம். வண்டிறைச்சலை

செவிமடுத்த சங். பெரிய தாயார் அவர்கள் தம் அறையினின்றும் வெளிப் போந்தார். "இனிமேல் பூனைக்குட்டி உலாவப் போகக்கூடாது. வெளியே போகும்போது கூட்டிச் செல்லலாகாது" என்ற தடையுத்தரவைப் பிறப்பித்துவிட்டார். உருவை விட்டகலா ஒண்ணிழல் ஒத்த எம். பூனைக்குட்டிகளை மரத்தடியில் போட்டுவிட்டுச் சென்றோம். அப்பப்பா! பார்க்க வேண்டுமே எம் ஒவ்வொருவர் முகத்தையும்! திரும்ப வந்ததும் என்னை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டாயா என ஏங்கியவண்ணமிருந்த என் பூனைக்குட்டியை வாரி அணைத்துக்கொண்டேன். சிற்சில வேளைகளில் இப்படி தடையுத்தரவுகள் சாப்பாட்டு விடுதிக்குப் போகும் வழியிலேயே எம் தமிழ் ஆசிரியை அவர்களால் பிறப்பிக்கப்படும். அந்நிலையில் செய்வதறியாது, பின் பிரிந்து வருந்தியதுண்டு.

பள்ளியில் யார் யாரைப் பிரிந்தாலும் என்னைவிட்டுப் பிரியாமல் என்னுடனேயே வரப்போவது யார்? இனிமேல் என்றும் பிரியோம், எப்போதும் என்னோடுதான். ஆனால்...... கையில், தோளில், இடுப்பில் எடுத்துச் செல்லும் வாய்ப்பு இனி என் அருமைப் பூனைக்குட்டிக்கு உண்டா? பெட்டியில் பத்திரமாக இருந்து ஓய்வு எடுக்கும். ஒன்றரை ஆண்டிற்குள் அது தன் முதுமையை அடைந்துவிட்டது. இனி 'பென்ஷன்' காலம். பூனைக்குட்டியின் பேரிலா இவ்வளவு அன்பு என்று நினைப்பீர்கள். அது ஒரு பூனைக்குட்டியாக இருந்தால்கூட பரவாயில்லை. ஆனால் அது என் தையல் பையே. அதற்கு எம் தமிழ் ஆசிரியை அவர்களால் கிடைக்கப்பெற்ற செல்லப் பெயர், புனைப்பெயர் தான் பூனைக்குட்டி. என்னே அழகு!

Sec. Gr. Seniors, 57—58

Sri S. V. R. Panickar, I. A. S. Collector of Ramnad
and Smt. Panickar visit our Institution

The Collector addresses
Staff and Students

The Collector opens
the exhibition

எங்கள் பெட்டி அறை

எங்கள் பெட்டி அறை ! பார்வைக்கு கூரை வேயப்பட்ட ஓர் குடிசை என்பீர்கள். உண்மைக் குடிசை என்று ஏளனமாய் எண்ணிவிடாதீர். அனுபவம் வாய்ந்த பழங்காலப் பெட்டியறை இது. ஆகவே அனுபவ மிகுதியால் ஆன கம்பீரத் தோற்றமும் உண்டு. மேலே கூரை, சுற்றி சிறு கைபிடிச்சுவர். அதன் மீது மூங்கில் தட்டிகளால் பின்னல்வேலை ஜன்னல்கள்; கண்ணாடி ஜன்னல்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்களேன். எம் பெட்டி அறையே இப்பள்ளியில் எங்களது சொர்க்கம். இச்சொர்க்கத் தின் வாசல்கள் இரண்டு. ஒன்று மோட்சவாசலைப் போன்று இடுக்கமானது. மற்றொன்று சற்று அகன்று வெளிச்சம் உள் விடுவது. இவ்வாசல்கள் வருவோரை வாய்விட்டு உபசரிக்கவும் வகையில்லாதவை. ஆனால் உள் நுழைபவரைத் தட்டிக் கொடுத்து அவர்கள் தம் தலையைத் தடவிக்கொள்ள வைப் பவை. வண்ணான் தாத்தாவின் வழுக்கைத் தலை ஓர் நாள் உப சரணையில் பட்டபாடு! அவர் தலையில் செந்நீர் பீறிட்டுவிட்ட தென்றால், இவ்வாயில்களின் உயர்ந்த குணத்தைப் புகழா திருக்க இயலுமோ ?

எங்கள் செல்வ பங்களாவின் காவலாளிகள் யார் தெரியுமா? கைமாறு கருதாது கௌரவ சேவை புரியும் இரு தகர 'டின்கள்' தான். இவர்கள் எத்தனை வருடங்களாக பணி புரிகின்றனரோ, தெரியாது. ஏனெனில் அதே கம்பெனியைச் சேர்ந்த வேறு டின்கள், வயதானவரை மாற்றி அதே இடத்தில் காவலுக்கு நிற்பர். எம் பெட்டி அறையின் அழகுதான் என்னே !

இதைத் திறப்பது ஒருவர். அடைப்பது மற்றொருவர். மோட்ச வாசலைக்கூட புனித இராயப்பர் விரைவில் திறந்து விடுவர் போலும். இவ்வளவு கிராக்கி இல்லை அவருக்கு. ஆனால் எம் பெட்டி அறையைத் திறக்கும் பாவையோ அதைத் திறக்கு முன், எங்கள் பள்ளித் தோழியர் அனைவரையும், கூட்டிவைத்து, ஓர் திறப்பு விழாவையே நடத்தி, கௌரவித்து விடுவாள். இக் காலம் ஓர் சிறு குடிசையைப் புதிதாகத் திறக்கக்கூட மந்திரி வந்துதானே ஆகவேண்டியதிருக்கிறது ! சில நாட்களில் வாசல் திறக்கவே படாது. அப்போது, வருவோரெல்லாம் " இன்று

திறக்கமாட்டார்களா ?" என்ற ஒரே பல்லவியை, அதன் பின் அனுபல்லவியாக "ஏன் திறக்கமாட்டார்கள் ?" என்பதையும் மாறி மாறிப் பாடிச் செல்வர். சில கௌரவ அங்கத்தினர், உடனே, ஆண்டவரின், "தட்டுங்கள் திறக்கப்படும்"; என்ற அருள் வாக்கை உரைத்தபடி, கதவைத் தட்டி மகிழ்வர். திறக்கப்படும் அளவு விசுவாசம் இல்லையே ! வழக்கத்திற்கு மாறாக நெடு நேரம் காக்கப்போட்டுவிட்டால், தாய் முகம் காணு சேய் போல், எம் முகம் வாடிப்போம்.

இவ்வித ஏக்கத்துடன் தொங்கிக் கொண்டிருக்கையில் திறந்துவிட்டார்களோ, பார்க்கவேணுமே ! கண் மூக்குக்கூட தெரிவதில்லை. நான் முந்தி, நீ முந்தி என்று இடித்துக்கொண்டு, திறந்தவனையும் இடித்துத் தள்ளிவிட்டு, குறும்பாடுகளைப்போல் உட்புகுவோம். இதிலிருந்து எங்கள் பெட்டி அறைமீது யாம் கொண்ட பாசம் வெளிப்படுகிறதல்லவா ?

பெட்டி அறையிலே பண்டம் இல்லாவிட்டால், பொருளைப் பறிகொடுத்தவர் போன்று, காசு எடுத்துக்கொண்டு ஒரே ஓட்டமாக வடைக் கடைக்குச் செல்வர் சிலர். பசி எடுக்காவிட்டால் கூட ஒரு முறை பெட்டியைத் திறந்து மூடுவதில் ஒருவித திருப்தி. வரப் பிந்திவிட்டால், மூங்கில் தட்டி இடுக்குவழியே பெட்டியை ஓர் முறை உற்றுப் பார்த்து பெருமூச்சுடன் திரும்புவர், சில தோழமைகள் ; அவ்வளவு ஆசைப்பற்று. எம் உடைமையே இப்பெட்டி என்ற வீடுதானே. இதோ ! உள்ளே நுழைவோம் விடியற் காலம் விடிந்ததும் விடியாததுமாய் மாடியை விட்டு இறங்கி அரைகுறை ஆடைகளோடு தஞ்சம் புகுவது தாயகமான இவ்வறையிலேதான். தூங்கிவழியும் முகத்துடன் யாரோடு முட்டிக்கொள்ளலாம் என்ற மயக்கத்தோடு தள்ளாடி வரும்போது, எங்களுக்கு இடம் தந்து ஆதரவளிப்பது, இத்தஞ்ச ஸ்தாபனமே. நுழைந்துவிட்டீர்களா ? தலையில் காயமில்லையே !

வீட்டிலிருந்து வந்து இரண்டு, மூன்று வாரங்கள் வரை வீட்டிலே அம்மா அருமையாய் செய்துதந்த பலகார வாசனை, யில் பிரசித்திபெற்ற லாலா கடையும் தோற்றுவிடும் ! மாம்பழக் காலத்தில் அமுதின் இனிய அக்கனியின் மணம் வீசும் ! குற்றால

உல்லாசப் பிரயாணம் சென்று வந்தால், ஒரு வாரத்துக்கு முக் கனியின் மணம் கம கமவென்று எழும். பெட்டி திறக்கும் போதெல்லாம் வறுத்த மாவு காற்றில் பறக்கும். காராச் சேவு இறக்கை கட்டிக்கொண்டு திரியும். நிலக்கடலைத் தோல்கள் ஓடம்போல மிதக்கும். பட்டாணிக் கடலைகள் உருண்டோடும், முத்துக் குளிக்கும் இக்காலத்தில். நம் தமிழகப் பெண்கள் சிறு வீடுகட்டி முத்தை வைத்துக் கழங்காடி அவற்றை அங்கேயே விட்டு விட்டு ஓடிவிடுவர். அருவி நீர் அவர்தம் சிற்றில்களோடு முத்துக்களையும் கொண்டோடும் என்று படித்திருக்கிறோம். அவ் வளவு செழிப்பு இக்காலம் எம்பெட்டி அறையில் மட்டுமே. இம் முத்து முதலியவற்றைச் சேகரித்துவைக்க ஓர் இடம் வேண்டு மல்லவா? அதுதான் இருக்கிறதே! வெளியே இரு காவற்கார டின்கள்.

மகிழ்ச்சி பொங்குமிடம் வந்துவிட்டோம். இங்கேதான் பேச்சுக்கலை அபரிமிதமாக எழும்பும். கற்பனை, கவிதா ரஸத் துடன் வெளிவரும். அரற்றைக் கச்சேரி ஆரம்பித்து விடும். இசைகளின் விநோதங்களும், தினுசுகளும் பற்பல விதங்களில்! அருகில் வண்ணான் தாத்தா இருந்தால் அவருடைய வாக னத்தை ஓட்டவேண்டிய அவசியம்கூட ஏற்படாது. அதாகவே ஓட ஆரம்பித்துவிடும். ஆயினும் இப்படிப்பட்ட அபஸ்வரங் களுக்கு நடுவே, இன்ப கீதங்களும் எழும் என்பதை மறக்க வேண்டாம்.

பாடல் மூலமே ஒருவரையொருவர் ஜாடையாகத் திட்டிக் களிப்பது உண்டு. ஆனால் வைராக்கிய யுத்தம் ஏற்படாது. பெட்டியறை என்றாலே 'ஜாலி' தான். இன்பக் களஞ்சியம் எம் பெட்டியறை. மகிழ்ச்சிக் கடல் எம் பெட்டியறை! இவ்வளவு ஆரவாரங்கட்கு இடையும் 'கேற்' புஷ்பக்காவின் ஓர் சிறு தொனிக்கு எவ்வளவு மதிப்புத் தெரியுமா? அத்தனைபேரும் ஆவ லுடன் திரும்பிப் பார்ப்போம். 'எனக்கு ஆள் வந்திருக் கிறதா?' என்ற கேள்விக் குறியுடன்.

இதோ! எம் சிங்கார சிற்றூர். வானவில்லில் இல்லாத பல வித வண்ணங்களையும் உடைய பெட்டிகளை அங்கு பார்க்கலாம். வண்ண வேறுபாடுகளை அறியவேணுமா? இதோ! இங்கு சில பெட்டிகள் பார்வைக்கு குடிசைபோல் காணும்.

வேறு சில அரண்மனைபோல் காட்சி அளிக்கும். பெட்டிக்கடை ஒன்றில் இத்தனை பெட்டிகள் உண்டா? மாணவிக்கு இரண்டு பெட்டி வீதமும் உண்டு. இப்பெட்டிகளிலுள்ள விசேஷம் என்ன வெனில், இங்கு ஒரு சிலரது பெட்டியிலே நாம் படுத்துத் தூங்க லாம். ஆமாம், அவ்வளவு பெரியவை!

கொலுவுக்குக் கூட அவ்வளவு ஒழுங்காக அழகுற பொம்மை களை அடுக்க முடியாது. ஆனால் இங்கோ, இறுதி வகுப்பினர் நின்றுகொண்டும், முதல் வகுப்பினர் உட்கார்ந்து, குனிந்து கொண்டும் வரிசை வரிசையாய் அமர்ந்து பெட்டியைத் திறப் போம். பாவையர் மட்டுமா காட்சி தருவது இக் கொலுவிலே! ஒரு பக்கத்திலே பலவித வண்ணஜால பிடியுடைய குடைகள் தொங்கும். மற்றொரு புறத்திலே காலணியான பல வண்ண வேலைப்பாடுள்ள செருப்பு ஜோடிகள், அலங்கார உயர் ஆசனத் தில் வீற்றிருக்கும்.

பெட்டிக்குள் என்ன? உடைகளை எடுத்துக் கொண்டால் ஜவுளிக்கடைக்காரர் வந்து மாதிரி பார்த்துச் செல்லவேண்டும். எம் மிகவும் விலையுயர்ந்த பட்டாடைகளை வெகு பத்திரமாய் வைத்திருப்பது பெட்டிக்குள்ளேயே. மேலும் பல வகை யான பவுடர்டின்கள் வாசனை கமழும் எண்ணெய் வகை, ஸ்நோ, சென்ட் என்று அழகாக அடுக்கி வைத்திருப்பதைப் பார்த்தால், கிறிஸ்துநாதர் அனுசாரத்தின் "வியர்த்தங்களில் வியர்த்தம் எல்லாம் வியர்த்தம்" என்ற வசனத்தை எம் பெட்டியைக் கண்ட பின்னர்தான் எழுதினர் என்று ஐயப்படலாம். ஓர் கையில் முறுக்கு மறு கையில் சீப்பு.

நாங்கள் போதிக்கவேண்டிய தினம் என்றுவிட்டால் வளை யம், வலையுடன் தோன்றுவோம், ஜோடி ஜோடியாய் ஜோடனை செய்துவிட. சினிமாவில் செய்யப்படும் 'மேக்கப்' எல்லாம் பெட்டியறையில் நாங்கள் செய்யும் மேக்கப்பிடம் பிச்சை வாங்க வேண்டும்.

அப்பெட்டி அறை சம்பந்தமான ஓர் சில அவஸ்தைகளும் உள. இப்படிப்பட்ட அலங்கார மாளிகையை விட்டு வெளிவர மனம் வருமா? கடினம் தானே! ஆனால் மணி என்ற அந்த உயிரற்ற பொருளுக்கு எம் உணர்ச்சி தெரியுமா? பாதி சாப் பிட்டு, பாதி அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே "விளை

யாட வா” என்று அழைத்துவிடும். அந்நிலையில் அசைவது யார்? ஒருவராவது திரும்பிப் பார்க்கமாட்டோம். மோக்ஷ வாசலை மூடுபவள் கதவை மூட முன் வந்து நின்றுகொண்டு “எல்லோரும் வெளியே வாருங்கள், கதவைப் பூட்டப்போகிறேன்,” என்று கம்பீர சங்கநாதம் ஒலிப்பாள். கதவைத் தட்டி ஆர்ப்பரிப்பாள். ஒருவாறு வெளியேறுவோம். சில வேளை பயங்காட்டும் விதத்தில் “விடுதித் தாயார் வருகிறார்” என்று மெல்ல கூறுவாள். அந்த விசை மந்திரம், அனைவரையும் வெளியேற்றி விடும். அரை அலங்காரம் அரைப் பட்டினியுடன் சாவியை உள்ளே வைத்துப் பூட்டிவிட்டுத் திண்டாடி, வெளியே ஓடி வருபவர் சிலர். மறுதினம் இம்மகாத்மாக்கள் பெட்டி முன் நின்று சாவி பகவானைத் தேடினால் அவர் வருவாரா? யாரிடம் அதே பகவான் இருக்கிறாரென்று ஒவ்வொருவரையும் வினவும் வேலை வேறு வந்துவிடும். திறக்க இயலாவிடில் இரண்டு அருவிகள் வீழ்ச்சியுறும். திறந்துவிட்டாலோ ஆனந்த நடன அரங்கேற்றந்தான் பெட்டியறையில் நடைபெறும். வெளி வர தாமதித்து சில பேர் உள்ளே பூட்டப்பட்டு சில மணி நேரம் பெட்டியறையைச் சிறைக்கூடமாகவும் பயன்படுத்தி இருக்கின்றனர். சிறைவாசம் சிலருக்கு சுதந்திர வாசமாகும். பெட்டிக்குள் இருக்கும் பலகாரத்துக்கு வந்தது வினை அன்று. உள் நின்று தலை சீவாதே. கழிவு முடியை டின்னில் போடு என்ற விதியைப் பழிப்பவருக்கு 3 பைசா கிடைக்கும். லாபமா? இல்லை! அபராதம். விரைவில் அதை மறந்து மீண்டும் அங்கேயே தலை சீவி சிங்காரிப்பர் எலிவால், கட்டைவால் கூந்தல் அழகிகள்!

மேலும், பிறர் உடைமையை அபேட்சியாதிருப்பாயாக, என்ற கற்பனையைப் படியாத சில அழையா விருந்துமுண்டு எம் பெட்டி அறைக்குள்ளே. திடீர் என்று காணமற் போகும் சட்டை, அணி ரிபன், எங்கே? வளைகட்குள் எடுத்து வைத்திருப்பர் அத்திருட்டு எலிகள். பெட்டி அறை கூரைக்குள் அவர்கள் வீடு இருக்கும்போது என்ன குறை? தயாள குணம் உடையது எங்கள் பெட்டி அறை என்று தெரியவில்லையா?

பெட்டி அறைக்குள் இரும்புப் பெட்டிகள் போன்று நான்கு மிகப் பெரிய பெட்டிகள் இருக்கின்றன. அசைக்க இயலாதவை.

அவை, எங்கள் அழுக்குத் துணிகளின் அடைக்கல ஸ்தலம். ஞாயிற்றுக்கிழமை திங்கள்கிழமைகளில் 9 மணிக்கு முன்னால் அப்பெட்டியைப் பார்த்தால் மூடுவதற்கு முதலாய் முடியாமல் துணிகள் சுற்றிலும் சிதறிக் கிடக்க, மேலும், மேலும் துணிகள் போடப்பட்டு ஓர் சிறுமலைபோல் குவியலாகக் காட்சியளிக்கும்; பூந்திமலைக் குவியல்போல! அடடா! மறந்துவிட்டேன், இன்று திங்கட்கிழமை அல்லவா? என் துணிமணிகளை அழுக்குப் பெட்டியில் போடவேண்டும். ஆமாம்! இதோ இப்பொழுது தான் பெட்டி அறை திறந்திருக்கிறது. நான் ஓடுகிறேன். இல்லாவிட்டால் பூட்டிவிடுவார்களே! பின் நான் என்ன செய்வது! வருகிறேன்.

Sec. Gr. Seniors, 58—59

ஓர் சில வேண்டுகோள்

நம் பழைய மாணவியரில் அநேகர், தம் முதல் குழந்தையின் பிறப்பை உடனே மகிழ்வுடன் தெரிவிப்பர். 2-வது குழந்தையின் பிறப்பைத் தெரிவிப்பவர் பாதிப்பேர்தான். 4-வது குழந்தைக்குப்பின் வெகு சொற்பப் பேரே தெரிவிப்பதால் திடீரென்று சிலவேளைகளில் பழைய மாணவர் சிலர் வரும்போது, நமக்கு வெகு பிரமிப்பளிக்கிறது அவர்தம் செய்திகள். 1934-ல் பயின்ற ஸ்ரீமதி ஞான சௌந்தரி இவ்வாண்டு வந்தபோது சொன்ன செய்தியாவது, "எனக்கு 9 குழந்தைகள் இருக்கின்றார்கள். மூத்த பையன் யேசு சபையில் சேர்ந்துவிட்டான். இன்னொரு பையன் குரு மடத்தில் படிக்கிறான். மற்றொருவன் கல்லூரியில் பயின்று வருகிறான். ஓர் பெண் மடத்தில் சேரப்போகிறாள்." அதே ஆண்டு படித்த ஸ்ரீமதி லூர்து, சென்னைப்பட்டணத்திலிருந்து தன் இரு குழந்தைகளோடு வந்திருந்தார். அவ்வமயம் தனக்கு ஆறு ஆண் குழந்தைகளும் ஓர் பெண் குழந்தையும் இருப்பதாகவும், மூத்த பையன் எஞ்சினியர் அலுவலுக்காக படிப்பதாகவும் தெரிவித்தபோது எவ்வளவு மகிழ்ச்சி !

இப்படி மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும் சங்கதிகளை தம்மோடு பயின்ற மாணவரும் அறிந்துகொள்ளுமாறு, அவ்வப்போது தெரியப்படுத்தலாம் அல்லவா ? ஆகவே, இனியாவது, பழைய மாணவர்களே, உங்கள் குடும்பத்தில் ஏற்படும் சந்தோஷ செய்திகளை நம் தோழியருடன் பகிர்ந்துகொள்ளுங்கள்.

மணம் ஆகும் நம் பழைய மாணவிகள் அத்தாட்சி பத்திரத்திலுள்ளபடி தம் பெயர், தாம் பயின்று முடித்த வருடம், எண் — இவ்விவரங்களையும் விலாசம் மாறுமாயின் அவ்விலாசத்தையும் திருமண அழைப்பின் பின்புறம் எழுதித் தெரிவிக்க மறவாதீர். சுமார் 2000 பழைய மாணவர்கள் நம்மவர். இவர்கட்குள் எத்தனை இஞ்ஞாசியம்மாள் ! செபஸ்தியம்மாள் ! தெரஸ் ! லக்ஷ்மிகள் ! ஆகையால் திட்டமான விவரத்தைத் தெரிவியுங்கள் எப்போதும். மடத்துக்குப் போகும் மாணவியர் தம் வஸ்திரம், வார்த்தைப்பாடு விவரங்களை பெற்றோர் மூலமாகவாவது தெரிவிப்பீர்களா ? மடம் புகுமுன் ஆயுள் சந்தாதார் ஆகிவிட முன்வருவீர்களா ?

நம் ஹையர் கிரேடு பழைய மாணவியரில் சிலர் **S. S. L. C.** தேர்ச்சியடைந்து, செக்கண்டரி கிரேடாக மாறியுள்ளனர். அவர்கள் யாரார் என்பதை தெரிவிப்பீர்களாயின், அடுத்த ஆண்டு மலரில் அவர்கள் பெயரை பெருமையுடன் வெளியிடு வோம்.

பள்ளிக்குக் கிறிஸ்மஸ் வாழ்த்து அனுப்பும் மாணவர் அனை வருக்கும் பதிலிட முடியாததால் அனைவருக்கும் எம்து வந்த னத்தை இத்தால் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். பதில் அவசர மான கடிதங்களுக்கு மாணவர் முத்திரை உள்வைத்து அனுப்பு வது பேருதவியாகும். அன்புள்ள மாணவியரே அடுத்தாண்டு வாருங்கள் கூட்டத்துக்கு. வரத் தவருதீர் ஆண்டவர் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக!

நித்தியத்துக்கும் இளைப்பாறுவார்களாக!

25/53-ல் **Hr. Gr.**-ல் படித்த ஸ்ரீமதி **S.** குழந்தை ஜோசப், "20—6—57 முதல் மல்லிப்புத்தூருக்கு மறு பயிற்சிக்குப் போயிருந்த சமயம் நோய்வாய்ப்பட்டு, 2—10—57ல் கர்த்தருக் குள் நித்திரை அடைந்துவிட்டாள். ஆதரவற்ற $1\frac{1}{2}$ வயது குழந்தையும் இறந்துவிட்டது" — என்று குழந்தையின் கண வர் தெரிவித்தார்.

8/56-ல் **A.** நல்லமுத்து — 4 நாட்கள் நிமோனியாவினுல் கஷ்டப்பட்டு 27—3—58-ல் அமரிக்கையான மரணம் அடைந் தாள். பள்ளியில் என்றும் யாருக்கும் கஷ்டம் அளித்ததில்லை. சதா புன்னகை. சிறு குழந்தைத் தன்மை. புதுப்பட்டியில் ரேணுகா பள்ளியில் திருப்திகரமாய் வேலை பார்த்து வந்தாள். மரிக்கு முன் தன் தாயாரை ஜெபம் சொல்லச் செய்து ஆண்ட வரில் நித்திரையடைந்தாள்.

EVER READY

SACRED-HEART TRAINING-SCHOOL SRIVILLIPUTTUR